

.F534

MP 69 ry

PL 769

33101 TAMPERE

Tapoja tehdä osoitteenmuutoksesi

1. Lähetä allaoleva kuponki postimerkillä varustettuna Antti Vähäsöyringille
  2. Lähetä postista saatava "Osoite muuttuu" -postikortti Antti Vähäsöyringille
  3. Tee ilmoituksesi kerhon kotisivuilla WWW:ssä
  4. Muista mainita jäsennumerosi, sen saat vaikkapa tämän lehden osoitelemasta nimesi yläpuolelta tai jäsenkortistasi
- Täydennä ja korjaa muuttuneet tietosi tällä samalla kortilla

Osoitteenmuutosilmoitus:

Jäsennumero:

Jäsenen nimi:

Uusi jakeluosoite:

Postinro ja -paikka:

Voimaantuloaika:

Muut jäsenrekisteritiedot:

Puhelin:

Ammatti:

Syntymäaika:

Mp:n merkki ja malli:

Posti-
merkki

Antti Vähäsöyrinki

Välimäenkatu 9 A 14
37100 Nokia

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY

Nro 1 • HELMIKUU 2004

MOTORISTI

TULEVIA TAPAHTUMIA

IX Maalisajo	26.-28.3.	Ristijärvi, Saukkovaaran hiihtokeskus. Moottoripyörille, moottorikelkoille ja muille kulkuvälineille. Osallistumismaksu: 27 € - sisämajoitus. (yhteys- henkilöltä) Järjestäjä: Rätäkuntit MC .Yht.Henkilö: Seppo Haapalainen 08-624426, 050-3048498
Jumborun	14.-16.5.	
Hymyilevän motoristin kevätpäivät	16.5.	Hämeenlinna
Motoristin kirkkopyhä	23.5.	Luopioinen Lisätietoja: Tero Ahlqvist p.050 557 2267
K-18	11.-13.6.	
Akkaralli	11.-13.6.	Äänekoski
Sivuvaunujen kesäkokoontuminen	Heinäkuu	
Kontio	2-4.7.	
Eestin etappiajo	Elokuu	
MP-suunnistus	11.-12.9.	
Enduropöräys, järjestäjä avoin		
Kerhon vuosikokous	19.9.	
Pohjoisen Pystymettä	24.-26.9.	
Etelän Pystymettä	29.-31.10.	

MOTO-OSISTA LÄHTÖÖN KUIN LÄHTÖÖN!

- renkaat asennustöineen
  - tarvikkeet, varaosat
  - ajovarusteet
  - vaihtopyörät
  - purkuosat moottoripyöriin
- katteet, moottorit,
sähkölaitteet, mittaristot...

Meiltä myös All Right-tuotteet!

moto osat

Sammonkatu 64, Tampere
Puh./Fax (03) 2557 444

SHOEI·NOLAN·MICHELIN·RUKKA·PENNZOIL

Motoristi

Nro 1 Helmikuu 2004. 34. vuosikerta. Moottoripyöräkerho 69 ry.
Ilmestyy helmi-, huhti-, kesä-, elo-, loka- ja joulukuussa.
Painopaikka: Tekstitaso Oy & Offset, Tampere 2004
Taitto: Tmi Lehtiapu/Marja Rissanen
Postitus: Postlink Oy Tampost
Ilmoitushinnat: koko sivu 168 €, 1/2 sivua 92 €

HALLITUS

Puheenjohtaja

Reija Helminen
Luhtankatu 12 G 40
33560 Tampere
Matka 040 760 6969
reija.helminen@mp69.fi

Varapuheenjohtaja

Tero Laine
Hyvinkääntäti 46 B 9
05830 HYVINKÄÄ
Matka 040 554 5441
tero.laine@mp69.fi

Sihtööri

Eija Partanen
Sepelrastaantie 4
06200 PORVOO
Matka 040 529 7988
eija.partanen@mp69.fi

Kassanhoitaja

Marita Lehto
Uuniperäntie 2
33420 TAMPERE
Puh. (03)344 6818, 040 073 4246
marita.lehto@mp69.fi

Kerhoisäntä

Tuomas Keski-Korsu
Kokkokatu 60 as 5
20100 TURKU
Matka 044 777 6528
tuomas.keski-korsu@mp69.fi

Päätöimittaja

Päivi Sopanen
Voionmaankatu 71 A 11
33300 TAMPERE
Matka 040 573 3198
paivi.sopanen@mp69.fi

Koulutusvastaava

Petri Tuovinen
Nuolialantie 23 C 14
33900 TAMPERE
Matka 0400 878 170
petri.tuovinen@mp69.fi

NMR-vastaava

Anne Aaltonen
Hämeentie 77 A 9
00550 HELSINKI
Matka 050 368 4632
anne.aaltonen@mp69.fi

Aluetoimintavastaava

Kirsi Lindfors
Sääksjärventie 26
33880 LEMPÄÄLÄ
Matka 040 553 1401
kirsi.lindfors@mp69.fi

Nuorisovastaava

Pekka Suontausta
Vernerinkuja 14
38200 Vammala
Matka 050 356 3216
pekka.suontausta@mp69.fi

Jäsenkirjuri

Antti Vähäsöyrinki
Välämäenkatu 9 A 14
37100 NOKIA
Matka 040 070 0699
antti.vahasoyrinki@mp69.fi

Kerhotavara kauppias

Asko Vesinen
Kivalterintie 22 A 12
00640 HELSINKI
Matka 041 469 8269
Fax: (09) 752 71327 (työ)
asko.vesinen@mp69.fi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 R.Y.

Osoite:
PL 769, 33101 TAMPERE
Jäsenmaksutili:
Nordea Tampere-Hervanta 224318-12479

<http://www.mp69.fi>
mp69@mp69.fi

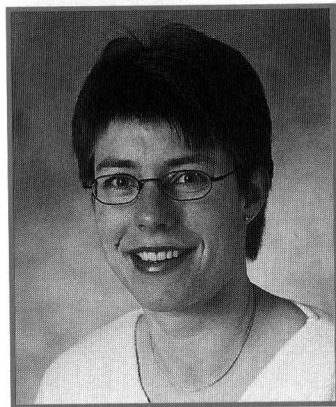

www-vastaava

Janne Reinola
Junailijankatu 1 B 13
33700 TAMPERE
Matka 040 554 2994
janne.reinola@mp69.fi

Valintoja

Tutkijat väittävät että ihminen tekee noin 5000 valintaa päivässä. Aikamoinen määrä. Mitä valintoja sitä oikein päivänsä mittaa oikein tekeekään. Jos vaikka puolet noista valinnoista eivät ole hyviä tai antoisia kannaltani. Millaiseksi päiväni muodostuisivatkaan jos edes kolme neljästä valinnastani olisi mukavia ja kehittäviä itseni ja ympäristöni suhteen.

Kevät lähestyy ja motoristillakin on monta erityistä valintaa edessään. Koska huollan pyöräni ja mitä sille teen? Vaihtaisiko öljyt nyt vai vasta vähän matkaa ajettuani, mitä öljyä laitan jne. Joskus valinnat voivat viedä myös laillisen rajoille. Pyöriin myydään pakoputkia, joiden äänet eivät pysy säädetyissä rajoissa.

Asenanko sellaisen ja yritän hallita kaasukättäni hiljaisina aikoina, jotta kanssaihmiset eivät ärsyntyisi, vai haluanko aiheuttaa melua ja hämminkiä ihan vain huvikseni. Tämä on yksi asia, josta motoristien eurooppalaisen kattojärjestön FE-MA:n tasolla keskustellaan aktiivisesti. Saksassa on jo ehditty sulkemaan joitain tieosuuksia moottoripyöriltä niiden aiheuttaman melun takia. Ovatko korvamme liian herkät, melurajat alhaiset vai eivätkö motoristit osaa huomioida ympäristöään? Siinäpä miettimistä.

Siellä ja täällä on viimein herätty ja huomattu että meitä motoristeja on ja paljon. Olemme näkyvä osa liikennettä. Jatkokoulutusta antavat kerhosen lisäksi myös koulutuksen saaneet autokoulun opettajat. Autokoululiitto kutsui kerhomme tiedotustilaisuuteen, jossa esiteltiin heidän kehittämänsä jatkokoulutusta motoristeille. Tosi hienoa että koulutusta on nyt enemmän tarjolla, sillä meitä oppilaita on paljon. Valinta ja päätös on sinun, minkälaista ja missä muodossa haluat kehittää taitojasi ajajana.

Kerhomme kouluttajat ovat talven aikana taasen hioneet kynsiään ja aivonystyröitänsä tarjotakseen halukkaille kevään ja kesän kuluessa mahdollisimman antoisaa koulutustapahtuman. Jos asia ja aihe sinua kiinnostaa, käy tutustumassa www-sivuihimme.

Toivotan teille kaikille oikein aurinkoista kevättä ja mielenkiintoisia valintoja!

T: Reija

Seuraavan lehden
aineistopäivä on 31.3.

Pää- toimittajan terveiset

Helsingin Moottoripyöränäyttely avasi ajokauden 2004. Messuilla kävi kolmen päivän aikana yhteensä 51.440 vierailijaa. Kerhomme osastolle pysäköity sivuvaunu herätti paljon kiinnostusta. Sivuvaunun oli osastolle järjestänyt yhteistyökumppanimme Suomen Sivuvaunuyhdistys. Pyörä on Moto Guzzi California 1100i, vuodelta 1997.

MP69 sai messujen aikana yli 30 uutta jäsentä ja useat kymmenet motoristit varmistivat paikkansa tulevan kesän Motoristi Survival -kursseille. Tänä vuonna järjestetään perinteisen viikonloppukurssin lisäksi myös yhden päivän pituisia kursseja. Tarkemmat tiedot Survivaleista löytyvät tähän lehteen laaditusta erillisestä ilmoituksesta.

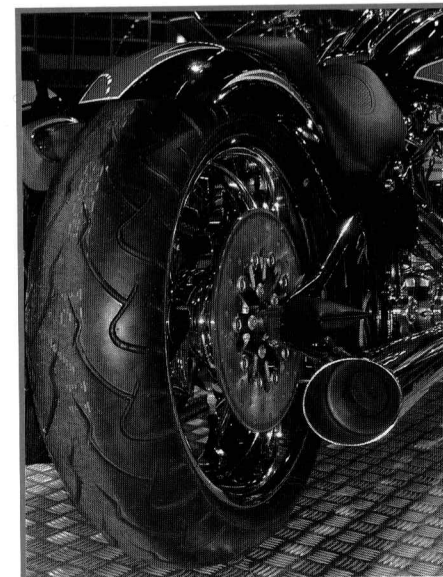
Nuorten motoristien kilpailu

Young Rider of the Year, Yroy, lähti jälleen uudelle kierrokselle. Ennako kysymyksiin voi käydä vastaamassa kilpailun omilla kotisivuilla osoitteessa www.yroy.fi. Aikaisempina vuosina ennakkokysymykset ovat kulkeneet etanapostilla paperidokumentteina. Mielenkiintoista seurata, millaisen vastaanoton uudet www-lomakkeet saavat.

Perinteiden mukaisesti MP69:n osastolla julkistettiin myös seuraavan kesän

Kontiorallin kontrollipaikka. Kontrolli avataan perjantaina 02.07.2004 Sallan Teboilin pihassa. Tänä vuonna on odotettavissa perinteinen Korpi-Kontio, jossa vain naisten sauna saa katokseen muutenkin kuin kesäisen taivaan. Rallialueella ei ole varattavissa mökki- tai muuta sisämajoitusta.

Kontioon suun-

nistaa vuosittain noin 2000 motoristia. Järjestäjät ovat avanneet rallille omat www-sivut, joilta voi ostaa Kontiolipun jo etukäteen. He toivovat, että mahdollisimman moni varmistaisi saapumisensa lunastamalla tämän selvästi edullisemman ennakkolipun. Näin saadaan kontrolli toimimaan mahdollisimman sujuvasti ja lisäksi järjestäjien on helpompi varmistaa riittävät palvelut keskelle korpea. Kontio-sivut ovat osoitteessa www.kontioralli.fi.

Eestin etappiajo 2004 järjestetään Rakverin kaupungin ympäristössä 20.-22.08.2004. Ilmoittautuminen Etappiin onnistuu MP69:n www-sivuille tulevalla lomakkeella. Ilmoittautumislomake avataan täytettäväksi maanantaina 03.05.2004 aamulla kello 09:00. Etuajassa tulevia ilmoittautumisia ei hyväksytä. Hinnat ovat vielä hieman auki, koska neuvotte-

lut laivayhtiön kanssa ovat vielä kesken. Retken tarkemmat tiedot voit lukea huh-tikuun Motoristista.

Kesän tapahtumia odotellessa on vielä hyvin aikaa tilata uusia osia ja trimmata omaa pyörää kesäkuuntoon 2004. Ainakin minä sain valtavasti uusia ideoita messujen kiiltävistä unelmista. Toivottavasti talvea riittää vielä ainakin muutaman yksityiskohdan toteuttamiseen!

Päivi

...jos muuten haluat Yamaha XVS 650:n komean pleksin kiinnitysraudoilla, Givin sissybarin penkkeineen kaikkineen tai muuta helposti irtoavaa osaa (alkuperäisosina esim. peilit, vilkut, valot ja stonga), niin laita viestiä ja tee tarjous...

**Kontiorallin kontrolli aukeaa
Sallan Teboililla 2.7.2004 klo. 10:00**

**Ilmoittautuminen <http://www.kontioralli.fi>
(avoinna 28.6.2004 klo 23.59 asti)**

Maksut tulee olla järjestäjän tilillä 1.7.2004

**Hinnat: jäsen ennakoon 23€/ kontrollissa 27€
ei-jäsen 26/30€**

**Korpikontio = majoitus teltoissa,
ei sisämajoitusta saatavilla**

Aamiainen la + su, ruoka la. Ohjelmaa on.

lisätietoja: kontio@mp69.fi tai +358 40 552 4004

Hallituksen kokous 10.01.2004

Moottoripyöräkerho 69 ry:n hallitus koontui 10.01.2004 Lempäälässä. Kokouksen keskeisin aihe oli tulevan kesän Kontioralli. Kontion järjestävät tänä vuonna Pirkanmaan Matkamotoristit. Hallitus hyväksyi järjestäjien esityksen lippujen hinnoista. Osoitteen www.kontioralli.fi kautta ostettu ennakkolippu on jäsenille 23 EUR ja muille 26 EUR. Kontrollipaikalta ostettuna vastaavat hinnat ovat 27 EUR ja 30 EUR.

Kerhoisäntä Tuomas Keski-Korsu kertoi, että tulevana kautena on vielä vapaa- na kaksi tapahtumaa. Perherallin ja Enduro-ropöräyksen järjestäjäksi voi ilmoittautua suoraa kerhoisännälle. Tuomaksen yhteystiedot ovat Motoristin ensimmäisellä aukeamalla.

Hallitus on kutsunut koulutusasioiden pariin uudeksi toimihenkilöksi Markku Ahlstenin. Markku toimii yhteistyössä koulutusvastaavamme Petri Tuovisen kanssa. Markku on jo tätä ennen toiminut MP69:n kouluttajana Motoristi Survival-kursseilla.

Jäsenkirjuri Antti Vähäsöyrinki toi jälleen esille sen, miten tärkeää hänen on saada tieto uusista osoite- ja muista yhteystiedoista. Jokaisesta lehdestä muutama numero palautuu takaisin kerholle muuttuneiden osoitetietojen takia. Usein samalla on muuttunut myös puhelinnumero, joten uusien tietojen jäljittäminen

täältäpäin on varsin haastavaa. Antin omat yhteystiedot ovat muuttuneet tämän vuoden alussa, joten aikaisemmissa lehdissä olleet osoitteenmuutuskortit eivät välttämättä tule perille.

Jäsenmaksu kerätään tänä vuonna helmikuun lehden mukana. Jäsenmaksu pysyy edellisen vuoden tasolla 17 eurossa. Eräpäivään mennessä maksaneet saavat uuden jäsenkortin huhtikuun Motoristin mukana. Vuosikokouksessa 2003 esiteltyt uudet säännöt mahdollistavat se, ettei maksunsa laiminlyöneitä henkilöitä ole enää pidettävä Motoristin postituslistalla seuraavaan vuosikokoukseen asti. Aikaisemmin vain vuosikokous on voinut erottaa sellaisen jäsenen, joka ei ole maksanut kuluvan kauden jäsenmaksua. Tästä on aiheutunut kerholle turhia posti- ja painatuskuluja.

FEMA:n seuraava kokous on huhtikuussa. Kokouksessa asialistalla on ainakin moottoripyörien melurajoitukset. Tällä hetkellä ainakin Saksassa on motoristeilta suljettu tieosuuksia juuri moottoripyörien aiheuttaman meluhaitan vuoksi. Viimeistään kesäkuun Motoristissa Anne kirjoittaa FEMA:ssa käydystä keskustelusta.

Seuraava hallituksen kokous on huhtikuun alussa Hyvinkäällä.

Hallitus

MOTORISTI SURVIVAL

Motoristi Survival on yksi parhaista tavoista kerrata ja opetella uutta moottoripyörän ajamisessa. Koulutusta antavat MP69:n kokeneet kouluttajat. Perinteiset kurssit järjestetään taas Tampereella. Majoitus ja teoriaopetus on Poliisikoululla ja ajoharjoitukset Poliisikoulun mainiolla ajoharjoitteluradalla.

Opetuksen ja majoituksen (2 hengen huoneissa) lisäksi kurssin hintaan sisältyy 2 iltapalaa, 2 lounasta ja 2 aamupalaa, sekä sauna ja mukavaa seuraa. Motoristi Survival on suunniteltu erityisesti ensikertalaisia ja vähän moottoripyörällä ajaneita ajatellen.

Kurssimaksu maksetaan ilmoittautumisen yhteydessä saatavan viitteen avulla MP69:n tilille. Ilmoittautuminen internetissä sivullamme <http://www.mp69.fi>

Lisäksi toukokuun alussa järjestetään kaksi yhden päivän mittaista kurssia. (Sis. lounaan ja päätöskahvin.)

Kurssihinnat:
MP69 jäsenet 60 €
muut 70 €

Kurssiajankohdat:
• 07.05 Survival Day I
• 08.05 Survival Day II

Mahdollisuus saapua ja majoittua edellisenä iltana; lisähinta 10 €

Ilmoittautuminen kuten Motoristi Survivalille. Kurssimaksu maksetaan ilmoittautumisen yhteydessä saatavan viitteen avulla MP69:n tilille.

Survival Day

Survival Day on päivän mittainen tilauskurssi, jossa lähestytään ajotaidon kehittämistä uudesta suunnasta. Aamu alkaa syväluotaavalla ryhmätyöllä ja iltapäivälle on koottu oleelliset ajoharjoitukset.

Kurssin järjestämiseksi tarvitaan vähintään kymmenen osallistujaa, teoriaopetukseen soveltuvat tilat ja tilava asfalttipintainen alue ajoharjoituksille. Opetuksesta vastaavat MP69:n pätevät kouluttajat.

Kulut ovat noin 70 €/osallistuja. Kokoa porukka ja ota yhteyttä!

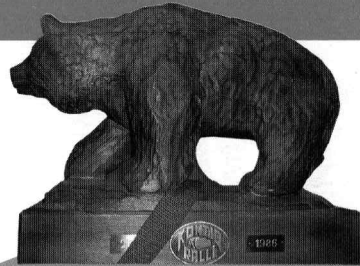
Lisätietoja nettisivuiltamme <http://www.mp69.org/> tai koulutusvastaavaltamme Petri Tuovinen, koulutus@mp69.org, 0400 878 170.

KURSSIHINNAT:

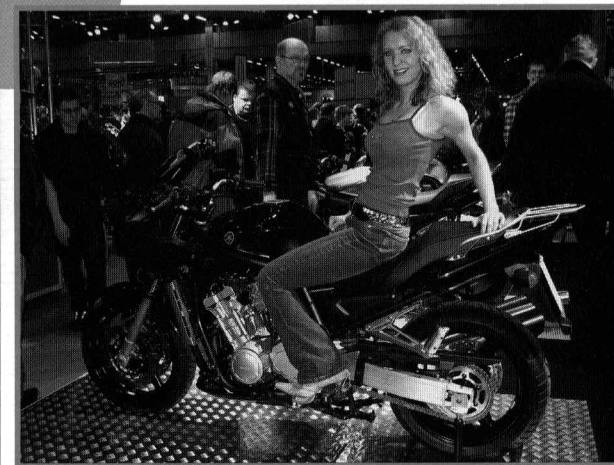
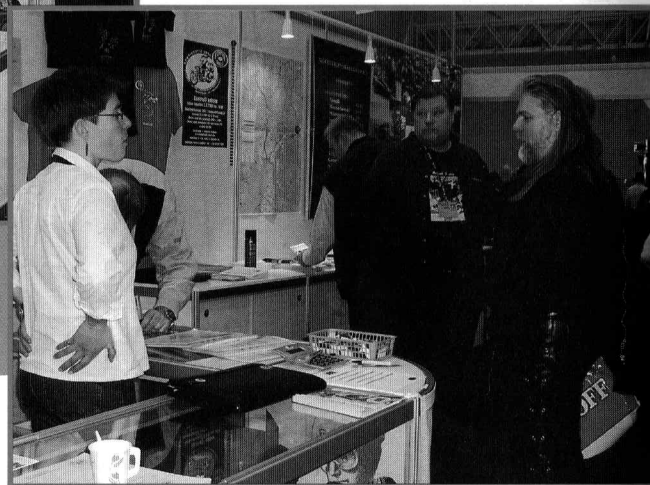
- MP69:n jäsenet 120 €
  - kevaristit 35 €
  - muut 140 €
- Mahdollisuus saapua ja majoittua pe-iltana; lisämaksu 10 €.

KURSSIAJANKOHDAT OVAT:

- 22.-23.05. Motoristi Survival I
- 05.-06.06 Motoristi Survival II
- 07.-08.08 Motoristi Survival III

Moottoripyörä- näyttelyssä

Ysisatanen

Kolme ja puolisanen Honda oli iso pyörä. Neljä ja puolisanen jo unelma. Seiskapuolikkaasta Tuutista oli luettu lehdistä ja olihan joku sellaisen hankkinutkin. Siitä kilpailtiin, että kuka milloinkin oli nähnyt Tuutin liikenteessä. Siitä tuli sankari, joka oli parkkipaikalla päässyt vilkaisemaan sen nopeusmittaria.

Homma meni yli ymmärryksen, kun lehdistä esiteltiin yhdeksänsatasta Kawasakia. Kuka sellaisella enää pystyisi ajamaan, sitä ihmeteltiin Tekniikan Maailmassakin. Ja sitten alkoi liikkuu huhu, että naapurikyllällä joku aikamiespoika oli sellaisen hankkinut.

Keväällä, kun aurinko sulatti kylän öljyso-ratielle tummat raiteet, mopojen keulojen suunta vei naapurikyllän raitille. Joku oli kuulut moottorin revittelystä syntynyttä murinaa. Se ihme piti kuulla omin korvin. Haaveena oli, että parhaassa tapauksessa hirviön pääsisi näkemäänkin.

Monta valoisaa kevään iltaa istuttiin rinkiin parkkeerattujen mopojen päällä. Edes tytöistä ei puhuttu, Kawasakista vain, ja siitäkkin hiljaisella äänellä, ettei mitään tärkeää menisi ohi korvien.

Rohkeimmat uskalsivat kertoa, miten he vielä joskus itsekin ajaisivat ysisatasella. Niille haaveille naurettiin, mutta varovasti, sillä sama haave oli jokaisen mielessä.

Kukaan ei tarkasti tiennyt, millä puolella kylää ysisatasen omistaja asui. Kukaan ei edes tiennyt hänen nimeään. Varmaa tietoa pyörän olemassaolosta ei ollut kellään, silti kaikki olivat asiasta varmoja.

Eräänä iltana kylälle tuovan suoran päähan ilmaantui nopeasti lähestyvä kaksipyöräinen. Moporingi heräsi eloon, jokainen yritti ensimmäisenä tunnistaa lähestyvän ajopelin. Ääni oli epäilyttävän vaimea, vauhti kuitenkin mopoa parempi.

– Saatana, satanen Honda, tunnisti joku

äänen.

– Sehän on melkein mopo, tuhahti joku.

Honda pörsteli ohitse, sen menoa seurattiin halveksiva ilme kasvoilla. Salaa jokainen olisi kuitenkin halunnut istua Hondan päällä.

Tuhahtelut kuolivat äkkiä metsän takaa kaikuvaan jyrrinään.

– Nyt on iso peli liikkeellä. Kuunnelkaa kuinka nopeasti se nostaa kierroksia, ei ole mikään tavallinen kulkupeli, innostui joku porukasta selittämään.

– Shhh, nyt saatana hiljaa, kuunnellaan, hermostui joku toinen.

Suoran päähän tuli hitaasti joku kulkupeli, ensin se näytti vanhalta mopomieheltä. Äkkiä maailma repesi raakaan jyrähdykseen ja mopomies oli hetkessä suoran puolivälissä.

– Nyt, nyt pojat jumalauta, se se on, sen on pakko olla ysisatanen, huusi joku innoissaan.

Pyörä lähestyi uskomatonta vauhtia, moottorin ääni muuttui ujellukseksi aina ennen isompaan vaihtamista. Äkkiä hirviö oli kohdallamme, kuski polkaisi vaihteen pienemmälle ja jarrutti moottorilla ennen kylän keskustaan kaartavaa mutkaa. Lehtien sivuilta tutut ysisatasen muodot olivat lyhyen hetken silmiemme edessä, sitten ihme oli häipynyt mutkan taakse. Ääni hävisi hetkeksi ja repesi uudetaan kiihdytyksessä kylän jälkeen.

Moporingissä oli hetken hiljaista, sitten kaikki innostuivat puhumaan yhtä aikaa silmät kiiltäen. Kukaan ei saanut selvää kenenkään puheesta, mutta se ei ketään häirinyt.

Sinä iltana ysisatasesta ei enää kuulu ääntäkään. Pimeään tullessa mopot suunnattiin kohti kotikyllää. Uni ei tahtonut tulla millään.

Sinä iltana jokaisesta moporingin kaverista tuli motoristi.

Pekka Seppä

Sääksmäen kirkon parkkipaikka.

Kesäkokoon-tumisemme oli tänä vuonna heinäkuun viimeisenä viikonloppuna. Tämä taisi olla ajankohtana aika onnistunut, koska meitä oli paikalla hiukan vaille kolmisenkymmentä sivuvaunua. Muutama ulkomaalainenkin oli tullut paikalle. Paikana oli Valkeakosken kesäsiirtola.

Perjantaina tutkailimme pyöriä, kuulumisia vaihdettiin ja totta kai saunoimme. Paikalle oli Forssan läheltä saapunut Pannonia alkuperäisellä sivuvaunulla ja peräkärryllä. Itse en tiennyt että peräkärry olisi niinkin vanha keksintö moottoripyörän perässä. Itäkalustoa edusti Hehku MC:n pyörät tuolta Turun suunnasta. Toki heillä oli huoltoauto mukana ja tarpeen se olikin pois lähtiessä. Meni käynnistinpoltjiin lohokosta läpi lähtötohinoissa. Ja kylä vieläkin jaksoimme tutkailla sitä Masan Zeusia vaikka se jo oli reilun vuoden vanha. Mutta kun siitä ei ole kenelläkään muulla vielä oikein käyttökokemusta ja

taitaa olla vieläkin ainokainen Suomessa.

Lauantaina oli ohjelmassa pieni ajo-lenkki ympäristöön. Ensin oli tutustumisen Sääksmäen kivikirkkoon, joka on rakennettu 1400-1500 lukujen vaihteessa. Kirkkoa on korjattu useasti, perusteellisesti vuosina 1837-1840 ja 1924-25. Kirkko paloi vuonna 1929, ja vihittiin uudelleen käyttöön vuonna 1933. Se restauroitiin vuosina 1998-99. Kattomaalaukset ovat Kalle Carlstedtin tekemät ja korkokuvat August Veuron. Pyhimysveistoksia on säilynyt kaksi hyvin vanhaa, Pyhän Olavin 1300-luvulta ja Pyhän Jaakon 1400-luvulta. Ja tämän jälkeen oli opastettu kierros Visavuorella. Valkeakosken Sääksmäellä sijaitseva Visavuori on kuvanveistäjä Emil Wikströmin (1864-1942) museona toimiva taiteilijakoti ja ateljee. Museossa esitellään hänen saavutuksiaan kuvanveistäjänä sekä hänen oman aikakautensa elämäntapaa ja asuinympäristöä. Visavuores-

Sääksmäen kirkon pihalla.

sa on myös Emil Wikströmin tyttärenpojan, pilapiirtäjä Kari Suomalaisen (1920-1999) Kari-paviljonki, jossa voi tutustua Karin elämäntyöhön pilapiirroksista maalauksiin. Kaiken kaikkiaan Tommi ja Minna olivat saaneet aikaiseksi mukavan tutustumisretken historiaan. Sillä ei sitä tule tuollaisiin paikkoihin oikein yksin mentyä.

Tarkkuusheittoa.

Iltapäivällä oli muutama leikki; lähinnä tarkkuusheittoa joukkueittain. Eli tässä tuli koko porukka tutuiksi keskenään. Ulkomaalaiset palkittiin kilpailussa suomalaisilla tuotteilla (HK:n sininen ja salmiakkia). Hehkun porukalla oli vielä Uralin vetokilpailu meidän muiden suoritettavaksi;) Hyvin siinäkin pärjailtiin.

Ilta kului mukavasti saunoen ja uiden. Pienen matkan päässä rannasta oli ihan oikea saarikin ja sinne pääsi soutamalla. Illalla Hans ja Annette grillasivat toasteja. Heillä oli Ruotsista ostettu vohvelirautaa muistuttava voileipägrilli. Eli kaikkea sitä ruotsalaiset armeijassa tarvitsevatkin.

Toivottavasti muutkin viihtyivät yhtä hyvin.

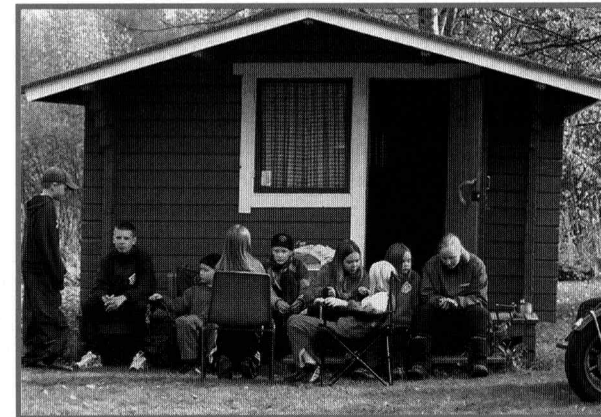
Iris Riihiluoma

SYYSKUUN LOPPUA SYSMÄSSÄ 26.8-28.8.2003

Kun lehdet tippuvat puista, ilma aamuisin alkaa maistua kirpeälle, hirvimiehet etsivät punaisia pipojaan niin sivuvaunuporukka suuntaa perinteisesti Sysmän Cämpärille. Luin aamun Hesarista, ettei perinteinen ole toinen kerta, joten syksyn kokoontuminen Sysmään on sivuvaunuporukalle perinteinen. Itse en yhtäkkiä muista kuinka mones kerta tämä oli; ehkä kymmenes? Ensimmäinen kerta kuitenkin, kun alueen kaikki mökit oli varattu.

Näin kuulimme kun ilmoittauduimme alueelle perjantai-iltapäivän alkaessa kallistua iltahämärälle. Kamat mökkiin, lämmöt päälle ja kurvattiin kylälle hoitaan muonatyönä juomat kohdalleen.

Sitten pääsi kuoriutuun ajokampeista ja kattoon ketä muita paikalle oli kerinnyt. Suurin osa oli tuttua sakkia jo vuosien takaa, joten turhaa jäykistelyä meidän porukoissa ei tarvitse harrastaa. Paikalla oli 10v ja 40v suunnilleen yhtä paljon, ja meno sen mukaista. Syksyn kirpeys alkoi hiipiä esiin, mutta siitä ei paljoa tienneet alueen mainiossa saunassa. Täältä jatkettiin turisemaan nuotiokatoksen tunnelmiin. Itsellä alkoi silmä tällä kertaa luppaseen hävettävän aikaisin, mutta jo-

kainen häpee vain omasta puolestaan. Ja olihan tuolla riittänyt juttukavereita kuulemma pikkutunneille. Näin kuulin lauantaiaamuna. Uutta porukkaa saapui pitkin lauantaiaamuna. Ruokailun hoidimme poikkeamalla kylille (jalkaisin!) nauttimaan suomalaiskansalliset pizzat kuluneena kesänä avatussa pizzeriassa. Todettiin paikka mainitsemisen arvoiseksi ja koko porukka sai kupunsa täyteen. Matkaa jatkettaessa törmättiin leirintäalueen aikaisempaan yrittäjäpariskuntaan ja heidän poikaansa. Leirintäalueella oli vaihtunut pitäjät menneenä keväänä ja olimme alkukesästä olleet hiukan huolissaan, miten paikan olemus muuttuu. Aikaisemmin alue oli ollut oikeastaan kiinni ja meillä oli yksityistilaisuus. Niinpä oli todella hauska nähdä

Erään kolarin anatomia

– Onni syntyy elämän mielekkyydestä ja elämä on mielekästä silloin kun on ongelmia ratkottavaksi, totean ranskalaiselle tutulleni filosofisessa illalliskeskustelussa. Hän on ystävällisesti majoittanut minut saavuttuani yllätysvierailulle kotimatalla Portugalista Suomeen.

Paljon muuta emme juttelekaan, sillä olen umpiväsynyt ajettuani 1500 kilometriä kahdessa päivässä. Aiemmin illalla ylitin Pyreneiden vuoriston ukkosmyrskyssä ja halusin välttämättä ajaa lisää mutkateitä ennen auringonlaskua. Aubisquen solassa tuuli oli niin navakka, että se työnsi minut korkeimman kohdan yli vaikka yritin pysähtyä katselemaan maisemia.

Nukun sikeästi ja jään aamuaskareille isännän lähdettyä asioille. Käyn suihkussa ja juon pannullisen minulle keitettyä vahvaa espressoja. Pakkaan tavarat kaikessa rauhassa ja lähdän liikkeelle kymmenen maissa. Aurinko paistaa ja ajopäivästä näyttää tulevan hyvä.

Tunnelmassa on kuitenkin särö. Vaihdelaatikosta on alkanut vuotaa öljyä kardaanitunneliin, vaikka huollatin pyörän ennen matkaan lähtöä ja tämä nimenomainen vika oli huoltolistalla. Viallisella pyörällä on ikävä ajaa, sillä koskaan ei voi tietää, milloin vika revähtää rahaa ja aikaa syöväksi katastrofiksi. Olen huolissani.

Vuoristotie vetää sesongin päätyttyä mukavasti, mutta mieli ei oikein käynnisty. En nukkunut suhteettoman pitkään, aivan sopivasti, mutta edellinen yö Toledon leirintäalueella oli keho. Olen siis paitsi

huolissani, myös piiloväsynyt sitä vielä aivan tajuamatta.

Käyn kaupassa ostamassa tuliaisia. Kaupasta ulos kävellessä alkaa pyöräyttää. Mikä ihme minua vaivaa, mietin ja käynnistän pyörän, vaikkei ollenkaan tee mieli ajaa. Hälytyskellojen pitäisi soida, mutta min-käs teet kahden ja puolen tuhannen kilometrin päässä Suomesta. Kotiin on päästävää, huvitti ajaa tai ei.

Laturin valo ei syty virta-avainta käännettäessä. Sähköpuolella on häikkää. Vuosi sitten samantapainen ongelma pysäytti matkanteon ja jouduin virumaan vuoro-kausikaupalla leirintäalueilla vikaa selvittelyssä. Lopulta se löytyi, eikä korjaaminen ollut aivan halpaa.

Lisäksi huomaan vatsani menneen sekaisin juomastani kahvista, ja yhdessä juuri havaitun ongelman moninkertaistamien huolien ja piiloväsynyt kanssa levoton vatsa ja veressä humiseva yliannos kofeiinia synnyttävät uuden tunteen: pelon.

Ajaessani koetan tynnyttää pelkoa toistelemalla, ettei tien varteen jääminen niin kauheaa ole, vaikken osaakaan ranskaa ja vaikka onkin jo perjantai, mikä merkitsisi jämähtämistä koko viikonlopuksi leirintäalueelle tai hotelliin, kunnes huoltamot taas maanantaina aukeavat. Selittely ei auta. Pelko on saanut minusta otteen. Käännän ajovalot pois päältä akkua säästääkseni ja käytän vilkkua vain silloin, kun se on selvästi tarpeen.

Tämä on ihan järjetöntä, ajattelen tie-

heitä ja kuulla kuulumiset, sekä huomata heidän informoimien alueen uusia pitäjää tästä meidän syystapah- tumasta.

Aika kului kuin siivillä. Ajokaluston luonteestakin johtuen jutut pyörii suurelta osin matkamoottoripyöräilyn ympärillä.

Ehkä hieman erityyppisenä, kuin soolopyörillä liikkuvilla, johtuen nuoremman motoristipolven mukanaolosta. Sekä ehkä tuo matkavauhti ei ole niin korkea, joten siinä voi ehtiä katsella enemmän... Tietty tuo tekniikka, kolmas pyörä kun tuo sen oman lisävärinsä. Tämä syksyinen tarinatuokio on mielestäni paras aika. Kuluneen kesän koitokset iloineen ja suruineen on jokaisella tuoreessa muistissa, sitä tämän hetken ”matkamotoristitietoa” tuoreena. Mukava seura ja grillituli pistää ottamaan tapetille seuraavan ajokauden suunnitelmia tai pyörän talvihuoltoon, korjailuun liittyvää problematiikkaa. Suo-

mesta löytyy tietoa ja osaamista kunhan saa suunsa auki oikeassa paikassa. Eli tämäkin ilta ja yö kului hyvässä seurassa turhan nopeasti.

Mistäkö tietää, että on ollut hyvä viikonloppu / tapahtuma? Vaikkapa siitä, että sunnuntaiaamulle kun rensselit on pykälässä, kahvit juotu, tutut moikattu, kotia kohti ajellessa on semmoinen haikea fiilis. Ajatus käy; tämä täytyy ottaa uusiksi, siitä sen tietää... Uutta kevättä odotellessa

Haikaili Mauri

tämättä oikein, tarkoitan pelkäämistä vai tässä tilassa ajamista. Miten parin viikon loma ja pari pitkä päivämatkaa ovat voineet ajaa minut henkisesti näin loppuun. Minunhan kuuluisi olla virkistynyt.

Toulousea lähestyessäni mietin vaihtoehtoja. Etsisinkö kaupungista BMW-huoltamon selvittääkseni vian vakavuuden, vai koettaisinko sinnitellä Saksaan, jossa varaosien saatavuus on parempi? Viime kesänä täyteen ladatulla akulla ajoi vuorokauden, ja tulin vielä ajaneeksi valot päällä koska en tajunnut, ettei akku lataudu. Sitä paitsi kyseessä saattaa nyt olla vain kosketushäiriö, jokin johto voi olla hankautunut poikki, indikaattorin valo tai sulake palanut...

Haen Toulousen sisääntulotietä BMW-huoltamoita mutta turhaan. Lähes joka merkille Fiatia ja Fordia myöten niitä löytyy, mutta Bemari ei jostain syystä edusta täällä. Tunnen, miten pelko jo kaventaa tajuntaani. – Alan olla vaaraksi itselleni ja muille, totean itsekseni.

Seuraavassa liikennemyrskyssä rysähtää. Pyrkiessäni sisäkehältä ulos huomaa ajavani päin ulkokehältä sisemmälle suuntaavaa autoa. En voi vanhoa oliko minulla vilkku päällä ja poliisillakin voisi olla syyllisen löytämisessä pohdittavaa, mutta varmaa on että ajoneuvot törmäävät ja heikompi kärsii. Jään pyörän ja auton väliin, sitten pyörä raahautuu asfaltilla ja minä sen alla. Polveen sattuu, mutta nousen vaistomaisesti sulkemaan bensahanoja. Raajat toimivat. Valkeasta pikku-Peugeotista juoksee huolestunut nuori mies

kysymään, olenko kunnossa. Pyydän häntä auttamaan pyörän nostossa ja sanon olevani OK.

Mies tutkii autonsa lommoja ja toteaa ne vähäisiksi. Autojen torvet alkavat soida. Kätelemme ja eroamme. Pysähdyn tien sivuun tutkimaan omia vammojani. Kaatumarautaa ja sylinterilohkon reuna hioutuneet viistoiksi, etuvilkun varsi poikki, ajoasun housut ja takki revenneet. Polvi on kipeä mutta ei vaikuta menneen pahasti rikki. Jos olisin ajanut kesähousuissa, veren seasta paistaisi valkoinen luu. Korjaan vilkun sekä asun reiät ilmastointiteipillä ja jatkan matkaa.

Järkytyksestä ja harmista toivuttuani huomaan että pelko on poissa, samoin väsymys. Mieleni on kirkas ja leveä. Asioiden tärkeysjärjestys on selvinnyt yhdellä iskulla. Ajalla, rahalla ja matkalla ei ole mitään merkitystä. Minulla ei ole muuta kuin mieleni ja ruumiini ja nekin vain lainassa. Laina-aika oli vähällä päättyä, koska annoin turhien asioiden synnyttämän pelon sokaista mieleni. Jos olisi käynyt hiukan toisin, saisin miettiä tätä hengityskoneessa seuraavat kolmekymmentä vuotta.

Lopun päivää nautin ajamisesta. Aurin gon laskiessa menen yöksi hotelliin, jotta joudun kuluttamaan akkua ajovaloita polttamalla, ja nukkuakseni pois piiloväsymyksen. Missä sähkövika lopulta on ja miten huomenna käy, en tiedä vielä, eikä sillä ole suurta merkitystä.

Erkki Lampén

Etelä-Ruotsin kierros 2002

Ajatus Öölannissa käymisestä moottoripyörällä oli syntynyt 2000 toukokuussa, kun matkalla Kreikkaan ohitin saarelle menevään sillan. Tuolloin ei ollut aikaa pistäytyä tutustumassa saaren tiestöön, mutta kuuden kilometrin pituinen silta painui muistiin.

Kesäkuun kunniaksi oli tarkoitus lähteä matkaan keskiviikkona 12.6. Keväällä olin ostanut pienet sivulaukut matkatavaroita varten. Suora stonga ja pullback riserit oli vaihdettu ihan muuten vaan. Uudet öljyt koneeseen ja tankki täyteen. Iltapäivällä startattiin hyvissä ajoin kohti Turkuja. Länkipohjassa 60 km ajon jälkeen piti tehdä ensimmäinen pysähdys, vesitihku muuttui rankkasateeksi ja sadeasut oli puettava päälle.

Vettä sateli hiljaksen ja maisemat vaihtuivat Tampere, Humpilla, Loimaa ja vihdoin päästiin ilta-auringossa kylpevään Turkuun. Lunastin liput laivaan ja ajeltiin torille syömään. Aurajoen rannassa näytti olevan paikallisten motoristien keskiviikon kokoontumisajo. Lapanen pystyy – moi – ja torille syömään.

Aurinko ei enää kauaa lämmittänyt, joten heitimme rensselit niskaan ja hurautin satamaan. Laiva oli tunnin verran myöhässä, kiirettä ei ollut. Tulihan se vihdoin ja päästiin koisimaan kansipaikoille. Uni jäi tanssi-orkesterin melskeessä vähiin.

Aamu ja Tukholma – vesisadetta ilmassa eli sadeasut niskaan. Ajeltiin tietöiden sotkeman Tukholman läpi. Muistutti jotenkin Stadin keskustan ikuista tie- ja parkkitaloremonttihässäkää. Tunti vierähti aamuliiken-

teen seassa, mutta pois päästiin. Vesisadekin taukosi ja avointa baanaa oli mukava hurrustella eteenpäin.

Aamupalakahvit hörpättiin tankkauksen yhteydessä. Nakkisämpylä ja kahvi lämmitivät kulkijaa. Poistuimme Tukholma-Helsingborg päätieltä Gistadin kohdalla pikkutielle. Tarkoitus oli taas säilyttää sukulaiset yllätysvisiitillä. Sade oli taunnut kokonaan ja tuttu mutkainen pikkutie palkitsi ajajansa upeilla maisemilla. Perille päästyämme saimme huomata, ettei suku ollut kotosalla. Granne muisti minut ja pyöräni toissakesän käynnistä ja uskaltautui ulos. Kertoi, että suku lienee kesänviettopaikassaan. No suuntakin oli oikea eli kiitin tiedoista ja ei kun rantatietä kohden.

Olin käynyt paikassa kerran eläessäni (sillä Kreikan reissun yhteydessä). Muisti palaili kuitenkin pätkittäin ja löytyihän se punainen mökki oikean mäen laidalta.

Tädin mies katseli ikkunasta tulijoita. Oli laushtanut, että sehän on se veljesi huvonttimotoristipoika, kun pihatielle parkkeeraa. Vesisade alkoi parahiksi ja päästiin tuvan lämpöön vaihtamaan kuulumiset. Ruokatarjoilustahan ei voinut kieltäytyä ja maittoihan se kotiruoka. Istuttiin ja jututelttiin parin vuoden kuulumiset. Illan hämärtyessä piti kuitenkin hyvästellä isäntäväki. Tarkoitus oli päästä vielä illaksi Öölantiin.

Lyhyiden ajo-ohjeiden jälkeen pistin metallin kalkattamaan ja suunnistin Västervikin viitojen mukaisesti rantatielle. Rantatielle päästyä alkoi hampaat irvessä pimeyden

kanssa kilvanajo. Matkan maisemat ovat upeat, mutta eniten hämmästytti liikenteen joukossa huomattavan suuri Corvettejen määrä! Pimeys voitti kilpa-ajajan ja pimeydessä saavuttiin Kalmarin edustalla olevalle huoltosikalle. Täydennettiin ruokavarastot aamupalaa varten ja hommattiin saaren kartta.

Pimeässäkin silta oli upea ilmestys – onneksi ei tuullut aivan poskettomasti. Sillan jälkeen käännyin pohjoiseen ja lähimmälle leirialueelle.

Hinnakasta puuhaa telttailu Öölannissa, aamulla odottaisi lähtiessä liki 300 kruunun maksu. No ei auta valitella keskellä yötä. Teltta pystyytyn nurmikentälle ja suihkuun.

Aamulla pistettiin teltta kasaan ja pakattiin pyörä. Respassa hinta oli pudonnut yön aikana ja matkaan selvittiin vain 160 kruunua köyhempinä?!?!

Ruotsissa on otettu käyttöön leirintäaluekortti, joka tarvitaan yöpymiseen virallisilla leirialueilla. Kortti maksaa 90 kruunua ja se vaaditaan yhdeltä telttakunnan jäseneltä. Yhdelle yölle tulee siis leirialueella hyvin hintaa, jos on vain läpikulkumatalla Ruotsin läpi. Kannattaa huomioida ensi kesänä, kun suunnittelee matkojaan – ajaako läpi päivässä ja yöpyy vasta Tanskassa tai Norjassa...

No itse saarihan on mitä mainioin motoristille. Ristiin rastiin kulkevat mutkaiset pikkutiet ovat omiaan nautinnolliseen ajoon. Tosin aivan erityisen suurilukuinen Corvete-kuntakin tuntui pitävän saarta omanaan – syy selvisi Borgholmin linnoituksella. Viikonloppuna oli Ruotsin Corvette Clubin kesäkokoontuminen ko. linnan liepeillä. Mikä helpotus, niin hyvin ei sentään Sveamamman pojilla mene, että joka kolmas omistaisi Corveten.

Saari on kapea mutta pitkä. Suomen kartalle läjäytettyä ylettyisi Turusta Helsinkiin,

mutta leveys on luokkaa Eduskuntatalolta Tikkurilaan. Itse harhailin saarella päämäärättömästi päivän – upean aurinkoisen päivän. Tuulimyllyt tulivat tutuksi, muutama riimukivi tuli bongattua ja tietty niitä pirun Vettejä. Motoristeja ei juurikaan ollut vielä liikenteessä – lieneekö liian kylmä näille leveysasteille. Kaiken kaikkiaan tiestö on hyväkuntoista ja luonnollisesti päällystettyä. Todellisia huippunähtävyyksiä ei saari ainkaan minulle kuitenkaan tarjonnut. Borgholmin linnanrauniot ovat näky sinänsä, jos sellaisesta pitää. Idyllinen paikka ja monelle Ruotsalaiselle pakollinen käyntipaikka ainakin kerran.

Hurautin taas sillalle (maksuton silta, jos ei tullut mainittua) ja poistuin mantereelle. Tutustuimme hetken aikaa Unionikaupunkina tunnettuun Kalmariin, mikä ei sekään ollut hassumman näköinen paikka. Ruokailu luonnollisesti Mäkkärillä! Lähdimme auringon paistaessa kohti etelää. Tarkoitus oli ajella Ystadiin, Skånen eteläkärkeen. Siellähän se Kurt Wallander tutkii niitä rikollisten juonia – ainakin kirjoissa. Maantiet olivat kunnossa, mutta eipä niistä paljon nauti noiden päätteiden nielemisestä. Sölvesborgin jälkeen pääsi vasta pienemmille teille ja ajo alkoi maistua. Tosin taas joutui ajelemaan kilvan pimeyden kanssa, mutta tällä kertaa oltiin ajoissa liikkeellä. Ystadin vanhaan keskustaan ehdittiin vielä auringon paistaessa ruokailemaan ja kahvittelemaan. Terassin ohii hurautti kolme paikallisen HD-porukan jäsentä. Yhdellä oli allaan uusi Vrod – tulipahan nähtyä livenä ensimmäisen kerran toista kertss ei sitten enää kaivatakaan.

Kahvin jälkeen suunnattiin kymppitietä kohti Trelleborgia. Piti esitellä tämä upea huvila-alue – joka lienee yksi Skandinavian hienoimmista (lue kalleimmista).

No alueelta löytyy kuitenkin leirialueita, jonne saimme ennen pimeää majan pystyttiin.

Aamulla sitä saikin herätä mukavaan ropinaan – matkan hauska osuus oli siis ohi. Naapurin saksalaispariskunta tarjosi meille aamukahvit. Olimme varmaan sen verran iloisia sateeseen herättyä, että kahvi olisi tarpeen. Turistiin hetki niitä näitä ja tien päälle taas. Tällä kertaa heti tiukasti sade-asut päälle, ja sitä vettä riitti. Tihkusateessa ohitimme Trelleborgin, Malmön, Helsingborgin ja Halmstadin. Tarkoitus oli käydä Göteborgissa katsomassa spora.

Hampaat irvessä väänsin tuppia nurin ja tuli se Göteborg vihdoin vastaan. Sade taukosi juuri kun saavuimme keskustaan – jota ei sitten oikein löytynyt mistään. Asemakaava lienee jonkun alkoholistiarkkitehdin suunnittelema, hiukka sekalainen kuva jäi kaupungista. Mäkkäriin syömään ja katsomaan futista – Englanti ja Ruotsi lähtivät molemmat laulukuoroon. Sateen taas alkaessa etsittiin spora, josta kuva ja pois.

Lähdettiin sateessa kohti Tukholmaa – kirosin sään alimpaan Övettiin ja pinna alkoi palaa. No sade ei huudoistani tai hermoilustani piitannut vaan jaksoi sataa tasaisesti koko ajan. Kristinehamnin kohdalla oli kyltit suuresta Jazz-happeningistä. Hienoa tuumasin ja yritin karistaa paikkakunnan todella nopeasti taakse. Ilta hämärtyi ja pimeni – sade taukosi tai en enää jaksanut huomata koko asiaa. Örebrossa oli pakko vetäytyä tieltä ja lähteä leirialueelle teltan pystytykseen. Sateen ropistessa teltan kattoon uni tuli houkuttelematta.

Herättyämme sade oli tauonnut, mutta ei toki pitkäksi aikaa. Sadeasut päälle ja keula kohti Stokista. Sateen piestessä kuskia, sitä vaan ajatteli taas kerran, että tätäkö sitä on koko talven taas odottanut. Sade taukosi ja ehdimme kuivua mukavasti ennen satama-

terminaaliin saapumista. Ostin piletit iltalaivaan – viimeinen paikka kuulemma – niin kuin aina, mikä lienee mainostarina. Lippu taskussa suuntasin takaisin pyörälle ja hurautettiin vanhaan kaupunkiin. Erilaista jalakapallokrääsää oli tarjouksessa oman joukkueen pudottua jatkosta. Me ei palloja osteltu vaan mentiin kiinalaiseen syömään. Jotain hapanta ja imelää se oli, paljon riisiä eli tosi kiinalaista ja hyvää – melkein pieksee mäkkärisapuskan. Vielä kierros ikkunaostoksilla ja takaisin satamaan.

Laivaan päästiin sujuvasti, mutta kansipaidalla nukkuminen oli taas hiukka vaikeaa. Hain lohdutukseksi viskilekan ja sikareita, jotka joutuisi valitettavasti jättämään juhanukseksi. No matka meren yli sujui paatilla kuitenkin joutuisemmin kuin prätäkällä ja ennen kaikkea kuivana. Turussa tietysti aamulla satoi. Ei auttanut kun yrittää saada kotiintulofiliksistä lämpöä ja huristella sateessa kotiin Keski-Suomeen.

Summa summarum viisi vuorokautta matkalla, joista neljänä satoi vettä. Ei voi paremmin sanoa kuin että vituiks meni reissun teko. Vielä kun näin jälkikäteen ajatellen viime kesää, milloin satoi viiden päivän aikana neljänä päivänä? No ehkä just sillä yhdellä viikolla. Pyörä pelasi taas ihan jees ja kotiin tullessa oli 55 tonnia mittarissa. Nahkalaukut olivat hanganneet maalit pois vetohihnan suojasta ja lokarista. Pikku suihkaus Ferrexiä pohjalle ja mustaa päälle – kelpaa mulle. Loppukesästä ei sitten enää paljoa kilometrit karttuneet. Lieneekö matka lannistanut ajohaluja. Öölantiin vaan jos kiinnostaa, mutta älkää lähtekö mun kanssa samaan aikaan, silloin on sadetakuu!

Teksti: Jukka Kaistinen

Kontiomäki, kohti suuria seikkailuja: Veli, Jari ja Martti.

VIENAN-KARJALAN RETKI -03

Toukokuun lopulle suunnittelemani Vienan-Karjalan, – Laatokan ympäri ajon valmistelu alkoi jo tammikuulla – 03. Yksin en missään nimessä uskaltais matkalle lähteä, koska en ole itärajan takana koskaan käynyt. Talven aikana yritin kerätä porukkaa matkalle, mutta tuloksena oli vain tyyly vastaus: eei, ei venäjälle!

Mutta kuinka ollakaan; kaksi seikkailun haaluista, mitään pelkäämätöntä kaverusta kuitenkin löytyi: Hakolan Martti 51v. Raahesta johon olin tutustunut aikaisemmalla Norjan matkalla sekä Jari Vilmi 35v. Kemistä, kokeneet motoristit, joita itänaapurin kammo ei painanut. Itse olen 57v. ja harrastanut moottoripyöräilyä v. 62 alkaen. Martti ja Jari eivät myöskään olleet käyneet Venäjällä, siksi kai matka sinne kiinnostikin.

Viisumi anomuksen johon piti liittää matkavakuutus, kopio passista, passikuva, rajanylityspaikat ja matkareitti laitoin huhtikuun

lopulla Suomi-Venäjä seuralle Tampereen toimistoon, josta se luvattiin takaisin 2-3 viikon kuluttua, näin tapahtuikin ja hain viisumin Tampereelta, jossa virkailija antoi vielä ohjeita rajanylityksestä ja ilmoitusvelvollisuudesta yöpymispaikoissa.

Martille ja Jarille lähetin ohjeen viisumihakemuksesta ja he saivat viisuminsa myöskin parissa viikossa.

Sitten se lähtöpäivä vihdoinkin koitti; rajanylityspäiväksi päätettiin lauantai 24 toukokuuta Vartiuksen raja-asema Kostamukseen mennessä.

Bemarin nokka aamulla Kylmäkoskelta klo 7.00 kohti Kajaania, jonne matkaa 530 km, matka taittui mukavasti, lauantai aamun liikenne oli aika rauhallista. Siilinjärvellä reilun puolen tunnin tauko ja siitä Kajaaniin Kainuun portin Nesteelle, johon Martin kanssa sovittiin tapaaminen klo 13.00, ja näin tismalleen tapah-

tuikin, siitä jatkettiin Kontiomäkeen, jonne Jariin piti saapua klo 13.30.

Siinä oli ryhmä kasassa, ja pyörät; kaksi Honda 1100ST Europeania ja Bemari 1150 RT.

Pidettiin pieni tuumaustauko, ja päätettiin; rohkeesti vaan kohti Venäjän rajaa jonne oli matkaa hiukan yli 100km.

Vartiuksen raja-asemalla olimme klo 15.00. Tullissa oli hiljaista, vain muutama auto ja tullivartijat kokoontuivat ihmettelemään ajopelejämme ja kyselemään minne olemme menossa.

Sitten tulliselvitykseen sisälle; se olikin parempi homma kun jouduttiin täyttämään Venäjän kielisiä papereita joista ei ymmärretty yhtään mitään. Onneksi tuli myöskin Venäjälle

maan kummallisissa Venäjän maassa!

Matka jatkui hienoisessa vesisateessa kohti Suomalaisen rakentamaa Kostamuksen kaupunkia. Majapaikka löytyi huikan ennen kaupunkia. Motellin resepsuunissa oleva liikka esitteli meille kelomökkiä; se on hieno! – No kyllä se hieno olikin mutta epäsiisti. Siivous oli unohtunut, mökistä löytyi kyllä suihku ja sauna ja hinta oli 20eur. henkilöltä johon kuului aamupala. Illalla ajelimme kaupungilla joka oli hyvin kolkon tuntuinen ja kadut huonossa kunnossa. Löysimme valuutan vaihtopaikan jossa vaihdoimme 200 eur. jolla saatiin ruplia 7200.

Yön nukkutuamme, kävimme aamupalalla ja matka jatkui pyörien tankkauksen jälkeen kohti Ledmozeroa, tie oli pääosin päällystettyä mutta hyvin kuoppaista, ojonopeus vaihteli 60-80 km/t ja tienvarsimaisemat olivat tylsiä; vain suota ja rämettä vuoron perään.

Ledmozeron kylässä ei ollut paljon turisteille nähtävää; pieni taajama jossa pääosin vanhoja harmaita tehdasrakennuksia, ja puutavaran käsittelylaitoksia. Pienen tauon jälkeen matka jatkui edelleen itäänpäin. – Vajaan tunnin ajon jälkeen saavuimme hienoon vanhaan Vienankarjalaiseen Tiksan kylään, jonka maaperä melkein päältä valkoista hiekkaa, jossa kasvoi hieno männikkö. Vanhat harmaat asunnot oli aikoinaan rakennettu hyvin tiheästi, pihat aidattu tiiviisti puuaidoilla, ryytimaat ja pieni perunapeltto kuuluivat pihapiiriin. Perunanistutus oli juuri menossa ja yritin haastatella paikallista väkeä, mutta ei siitä oikein tolkkua tullut, He ymmärsivät kyllä jotenkin puheemme, mutta käsinselityksiin keskustelu jäi. Nuoremmalle väelle annoimme muutaman karkkipussin ja motoristin punaisen kaulaliinan sai teini-ikäinen tyttö, joka ryhtyi heti sovittamaan sitä kaulaansa.

Tapasimme täällä myöskin ensimmäiset paikalliset motoristit; kaksi nuorta miestä räiläsi IC:llä pientä kylän hiekkaraittia edestakaisin, ja tulivat sitten ihmettelemään meidän menopelejämme.

Se on hieno! Mökki Kostamuksessa.

menossa oleva herrasmies apuun ja saimme täytettyä lankettimme ja leimat päälle. Pyörien tarkastus oli vain muodollinen, laukujen kannet vain auki, eikä mitään tavaroiden tarkastusta.

Sitten vaan yli rajan ja olimme vapaat aja-

Rukajärvi, talon isäntä ja pojat.

Matka jatkui sitten kohti Rukozeroa = Rukajärvi, pysähdyimme Rukajärven tienhaarassa, jossa oli vanha panssari sotamuistomerkinä ja kaksi Venäläistä kuorma-autoilijaa huoltotöissä; kummi oli puhki, ja vararekka oli toisen auton lavalla, joista valittiin käyttökelpoista räjähtäneen tilalle. Autoilijat ja heidän likkakaverinsa

olivat kovin kiinnostuneita pyöristämme ja mihin olemme matkalla, -piti oikein päästä pyörän päälle istumaan ja ottaa kuivaharjoittelut ja valokuvat.

Ajoimme Rukajärven kylään, -hienoa hiekaista järven rantaa, tienvarrella useita kauriiniä laitettuja taistelu- ja sotamuistomerkejä. Kylä tyyppinen tiheästi rakennettu vanha Vienankarjalaiskylä, uusia rakennuksia ei ollut.

Kun pysähdyimme, niin väkeä alkoi taas tulla joka puolelta; heidän mielestään ihmeellisiä matkalaisia ja pyöriä joissa oli soittopelikin, ei varmaan täällä oltu ennen nähty.

Sitten edelleen kohti itää, -tie oli aika huonokuntoista ja kuoppaista, välillä piti arvioida päästäänkö liejun ja lätäköiden yli ja koukittiin pitkin ojanpohjia pätkillä, missä oli tienparannustöitä.

Vihdoin tuli kyltti: valtatie M18, Murmansk-Petroskoi, -pidimme pikku tauon ennen kuin jatkoimme matkaa. Oijoiimme puutuneita jäseniämme, koska ajo huonolla tiellä oli kuin olisi hevosen selässä istunut, tarkastelimme myöskin pyörien iskariöljyjen lämpötilaa, niissä ei havaittu mitään poikkeavaa.

Tie parani huomattavasti jatkettuamme etelään kohti Segezaa, -muutamia pätkiä päästiin ajamaan normaalia ajonopeutta, mutta kuoppaisilla osuuksilla nopeus oli pudotettava

kuuteenkymppiin.

Saavuimme illansuulla sellukaupunki Segezeen. - Hotellin etsintä tuotti vähän vaikeuksia; löydettiin yksi ulkoapäin hyvin rähjäinen paikka, - ajateltiin etsiä parempaa ja ajettiin pääkatua takaisin ja koukattiin paremmalta näyttävien liiketalojen parkkipaikalle jossa tiedustelisimme yöpaikkaa. Pysäköityämme, siihen ajoi miliisit Gazilla paikalle ja selitys alkoi; (olimme kai ajaneet väärin, oletetun jalkakäytävän yli P-alueelle). - Me kyselimme heiltä hotellia ja he meiltä jotain muuta, josta ei ymmärretty yhtään mitään, miliisit puhuivat ja ymmärsivät vain venäjää. Siinä sitten päätettiin yhdessä että ei tässä kai mitään kummallista ole, hypätään pyörien selkään ja häivytään. Mutta se ei onnistunutkaan, miliisi alkoi huutaa; niet, niet, moment! - Pysykää paikallanne, no siinä taasen taivasteltiin aikamme ja selitettiin ja ihmeteltiin, sitten tuli sininen miliisi Lada, oli siinä vähän aikaa ja poistui. - Päätimme mekin siitä sitten lähteä, eihän tässä näytä olevan mitään erikoista, no se sama miliisi taas huutaa, niet, niet. Taasen ihmetellään mitä nyt?

Odotellaan vartti, sitten tulee miliisi Lada toisesta suunnasta. On ilmeisesti päällikkö miliisi ja mulle näytetään, mene auton luo. Saapastelin Ladan viereen, sitten pukattiin takaovi auki ja kehoitettiin käsimerkein istuutumaan sinne, siinä samalla ajattelin: ei helvetti,

mä en tuohon Ladaan istu, sieltä ei välttämättä äkkiä pääsekään pois, - nopea tilanne arviointi, ja karjaisin avoimesta etuovesta: niet Lada perkele! - Peräännyin muutaman askelleen taaksepäin ja jäin odottelemaan mitä tapahtuu. Miliisit solkkas vähän aikaa keskenään, sitten päällikkö näytti käsimerkein; painukaa helvettiin siitä. - Tämän ymmärsimme ja lähdimme takaisin kohti rähjä hotellia.

- Hotelliin ihan sisälle mentyämme huomasimme että ei tämä niin kauhea ole mitä päältä näytti, peseytymispaikkaa ei tietenkään ollut, eikä vessa toiminut, mutta huone kotitalaisen hyvä ja siisti, hinta 5eur. henkilöltä.

Kun menimme hakemaan matka tavaroi-tamme pyöristämme, jotka olivat hotellin edessä pienellä puiston P-paikalla, sama miliisi-Gazi kiersi korttelia ympäri ja seurasi touhujamme; sitten se pysähtyi kohdallamme; selitys ja viittominen alkoivat: Edellinen hässäkkä piti mielestämme olla kunnossa, mutta miliisi vain selitti sitkeästi ja häätö meitä tästä pois.

-Tällä kertaa he tuntuivat jo kovasti ystävällisemmiltä, miliisit Gatziiin, ja kehottivat ajamaan perässä, mentiin muutama kortteli ja tuli korkea rauta-aidalla eristetty alue joka osoittautui vartioiduksi pysäköinti alueeksi, nyt ymmärsimme milisien viimeiset selitykset; nehan olivatkin meidän kavereita!

- Hotellista ei saanut ruokaa joten otimme Ladataksii, joka kolisi ja rämsi hirveästi, vei meidät ruokapaikkaan matka 2km ja hinta oli 1eur, maksoimme reilusti, kuski sai 1,5eur.= 50ruplana. - syötiin hyvin, hinta 2eur. ja palkittiin vielä itseemme nauttimalla ruokailun päälle kolme piva ja kaksi votkaa, sitten 1.5 tunnin jälkeen kylläisenä ulos, no, siellä odottaa sama Ladataksi mikä toi meidät sinne, ei kun kyytiin vaan ja päästiin takaisin hotellille ja kuski sai taas 50ruplaa ja oli tosi tyytyväinen.

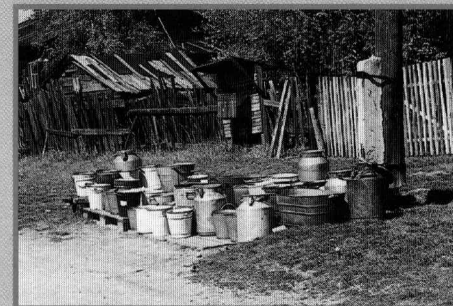
- Nukuttuamme yön, pakkasimme tavaramme, haimme pyörämme P-paikalta, mak-su oli 80centtiä, eikä maatuska suostunut ottamaan yhtään liksaa vaikka tarjottiin. Kat-selimme aamupäivällä kaupunkia ja odottelimme liikkeiden aukeamis aikaa klo 1.00:sta. -

Tullivartijat Kostamuksessa.

Bensa-asema Aunuksessa.

Vienan-Karjalainen vesihuoltopisto.

Kyläseppä Prjazassa.

jotta saimme täydennettyä matkavarustustamme. Kahvilat ja kioskit olivat auki klo 9.00.

– Lämpötilan näyttäessä +19 ja hienossa auringon paisteessa taas tielle M18 ja kohti etelää, – liikenne tiellä oli melko rauhallista, autoja mennä

sauhutti aika harvaan tahtiin, mutta Venäjän rekisterissä olevilla isoilla länsi autoilla oli kiire, ne meni että suhahti ohi, eikä siinä tienpinnan laatukaan menoa haitannut. Mitään erityisiä nähtävyyksiä ei matkan varrella ollut, paitsi tien varrella olevat auton korjauspaikat, jotka olivat hirvittäviä: kaikki jätteöljyt oli laskettu suoraan maahan ja renkaita, öljynputsareita sekä muita varaosia oli ympäri tanner-ta. Näillä korjauspaikoilla oli oikein 1,5m korkeat pukit, minkä päälle auton voi ajaa huoltoa tai korjausta varten. Tienvarret yleensäkin olivat kovin epäsiistejä; roinaa, roskaa, käytettyjä varaosia ja renkaita sekä muuta kaatopaikkatavaraa oli kipattu teiden varsille.

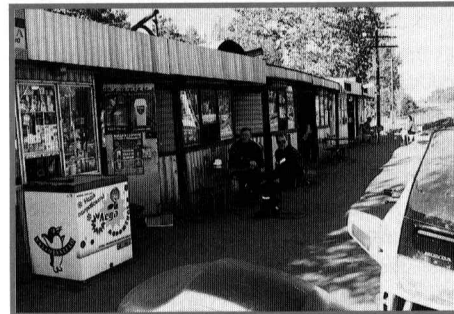
– Saavuimme Medvezegorskin=Karhumäki risteykseen, päätettiin käydä katsomassa paikkaa, ajettiin hiljalleen Karhumäkeen ja vähän ohikin, nätti jokivarsi- koskimaisemaa ja lopuksi Povensanlahti joka on osa suurempaa Äänisen järveä. Taasen hyvin vanhaa Karjalais paikkaa, uusia asuntoja eikä rakennuksia täällä näkynyt.

Pysähdyimme kylän keskusta, paikallisia asukkaita tuli taas ihmettelemään pyöriämme: -mikä on kuutiolavuus, teho- ja kuinka lujaa sillä pääsee. Yksi kavereista oli paikallinen taiteilija joka haki kotoaan maalaamia tauluja ja esitteli niitä meille, olivat hyviä, mutta eihän me niitä voitu ostaa ja kuljettaa mukamme.

Yritin kuvata vanhempia ihmisiä kun he

Taiteilija Karhumäestä.

Grillikioski Pasassa.

siinä nojailivat mökkiensä aitoihin, mutta osa heistä juoksi lujaa karkuun, vain kaksi mumua antoi kuvata itseään. –Teollisuus paikkakunnalla näytti koostuvan hyvin likaisen oloisista autokorjaamoista ja muutamasta pikupajasta.

Matka jatkui kohti Petrozavodskia = Petroskoi, tie oli jo laadultaan parempaa, mutta paikkausryhmiä oli edelleen aika ajoihin, pikipannu höyrysi Gazin lavalla ja soraa levitettiin tielle kuumana pien päälle ja hyvä tuli!

Girvaksen kylän risteyksestä löytyi aivan uusi huoltamo jossa tankkasimme, joimme kahvit ja leivokset.

Täkäläisillä huolto-aseilla maksu suoritetaan etukäteen, -mittarista lorahtaa ainetta sen verran kun on maksanut, pyörämme kuluttivat bensaa suunnilleen saman verran, joten maksoimme vuoron perään 45litraa ja siitä laitettiin jokaiselle 15 litraa, näin meni homma tasan. –bensaa sai 3 litraa eurolla, ly-

työntä ainetta ei juurikaan saanut ja joltain asemalta sai vaan tavallista 92oktaanista, mutta silläkin koneet kävivät hyvin.

Saavuimme sitten parhaan iltaruuhkan aikaan Petroskoihin, ilma oli aurinkoinen ja lämmin, – kaikki neljä kaistaa oli täynnä autoja, moottoripyöriä näkyi vain muutama, eikä länsipyöriä ollenkaan.

– Hotelli löytyi helposti, aivan keskustasta. Pyörät vaan hotellin eteen parkkiin ja huoneita kyselelle, – täällä puhuttiin jo hienosti Englantia, Jari hoiteli homman tyylikkäästi, leimat lappuihin ja huone kolmannessa kerroksessa oli meidän, nyt oli jo aika laadukas hotelli, suihkut ja vessat olivat kylläkin käytävällä, hinta oli edullinen 8 eur. henkilöltä, joka sisälsi aamupalan.

Illalla käytiin syömässä suosituksessa paikallisessa baarissa. Ruokalistasta ei saanut mitään selvää, mutta valitsimme listan kalleimmasta päästä. Valinta onnistui ja ruoka oli hyvää, kaksi vodka snapsia terästi ruokahalua entisestään. Katselimme sitten menoa kaupungilla. Väki, pääasiassa nuorisoa kokoontui keskustassa olevan suihkulähteen ympäristöön piva-pullojensa kanssa ja pitämään hauskaa. Mitään ohjelmaa ei ollut, ohjelma tuli väestä itsestään.

Myöhemmin illalla mentiin vielä hotellin tanssialiini, mutta soittajien musiikkilaitteet oli niin kovalla ettei siellä voinut olla, kun ei ollut korvatulppia mukana. – Katsoimme parhaimmaksi vain käydä baaritiskillä yömyssyillä ja sitten vaan huoneeseen ja unta kaaliin.

Aamulla oli sitten kiireetöntä menoa. Aamupalan jälkeen lähdimme ulos katselemaan torikauppiaita, totesimme pyöriemme säilyneen hotellin edessä parkkipaikalla moitteettomassa kunnossa. Väkeä siinä kylläkin pyöri ihmettelemässä mutta mihinkään ei oltu kajoittu. –Torit kierrettyämme palailimme hotellille, risteyksessä oli sattunut pieni autojen törmäys, siinä ihmeteltiin jokalailla, ajoneuvot risteyksessä, iikenne ei kulkenut, kukaan ei tehnyt mitään. Mahorkkaa poltettiin ja taas ih-

meteltiin mitä tehdä, puolen tunnin päästä tuli joku virkamies vielä siihen ihmetteleeseen salkkansa kanssa, tässä vaiheessa poistuimme paikalta ja totesimme ettei missään nimessä ajeta Venäjällä kolaria. – Huoneesta sitten kamat kassiin, maksettiin hotelli, leimattiin luvat ja pääsimme lähtemään. Ulos tultuamme kolari-paikalla oli jo milisi Lada ja autoja oli siirretty vähän sivumpaan. (aikaa tapahtuneesta oli kulunut 2 tuntia).

– Matka jatkui edelleen valtatie M18 kohti Oloneciä = Aunusta, pysähdyimme Prjazan kylän kioskille pikku ostoksille. Paikka oli hieno järvi-jokimaisema sotamuistomerkkejä näkyi täälläkin mm. vanha Gnat oli asetettu telineeseen joen varteen hyökkäysasentoon. Tien toisella puolella kiikkuteli kyläseppä, menin uteliaana katsomaan mitä siellä tapahtuu: no, Volgan jousiahan siellä taottiin käyremmäksi, -maavara peräpäästä oli alkanut loppumaan, vanha Volgan omistaja naureskeli tyytyväisenä kultahampaineen, kun ajopeliä kunnostettiin.

– Seuraavaksi oli tarkoitus ajaa Aunukseen, mitään ihmeellistä nähtävää ei matkan varrella ollut joku pieni kyläpahanen silloin tällöin. Bensa-aseman merkki oli noin 30 km ennen Aunusta, löpö alkoi olla jo vähissä ja päätettiin tankata siellä, mutta kuinka ollakaan, uusi tie menikin Aunuksen ohi ja jouduttiin palaamaan takaisin noin 15km. – bensa ei olisi riittänyt enää seuraavalle asemalle. – Aunus oli yllättävän pieni vanha karjalaiskylä, bensanmyynti koju löytyi pienen haeskelun jälkeen, Martti maksoi tällä kertaa kojunvartijalle ja saimme ysikakkosta menovettä pyöriemme tankkeihin.

Palatessamme pysähdyimme vielä kylän keskustaan ihaillemaan kauniita joen rantoja jonka sivussa tie kiemursi. Haastattelimme myöskin vähän suomea puhuvaa vanhempaa kyläläistä joka tuli koiransa kanssa jututtaan matkalaisia.

Suunta kohti etelää, panimme merkille matkan aikana; kun tuli kylä tai taajama nopes-

rajoitus 60 oli aina ehdottomasti noudatettava, jossain mäen notkossa, puskassa vaani melkeinpä aina milisit vanhojen pistoolitutkiensa kanssa. Mutta tästä tiedotettiin todella hyvin; kaikki vastaan tulijat läikyttivät valojansa vaaran uhatessa. Taajamien ulkopuolella ei sitten mitään nopeusrajoitusmerkkejä näkynyt, mentiin vain muun liikenteen tahdisa, vaikkakin nuoremmat vanhojen Ladojen kuskit sauhuttivat väen väkisin meistä ohi.

Körötelimme hyvää vauhtia. Erään kiertoliittymän jälkeen oli taasen milisipartio virittelemässä kalustoaan. Muutama kilometri ajettuamme huomasimme Jarin kanssa; yksi on joukosta

poissa. Tutka-partiolla olikin pelit kunnossa ja he ehtivät napata Martin tutkaan ja pysäyttivät ylinopeuden vuoksi, tupakkitauon pidettyämme. Hondan valot sieltä jo lähestyivätkin, - kuinkas kävi:

milisit vain antoivat ajo-ohjeita; koeta pitää tuo mittarin neula tuossa sadan lukeman kohdalla, kun se äsken näytti 110, eikä muuta kuin hyvää matkaa! (ei milisit pahoja ole).

Seuraavaksi pidimme lounastauon pienessä Pasan kylässä, muita asiakkaita ei paikalla ollut ja saimme aivan loistavan palvelun paikkaa pitäviltä äiti maatuskalta ja tyttäriltä.

– Matka jatkui; – tien pinnan laatu oli edelleenkin vaihtelevaa; – pätkä oikein hyvää tietä ja sitten paikattua vanhaa asfalttia jossa nopeus piti pudottaa kuuteen-seitsemään kymmppiin.

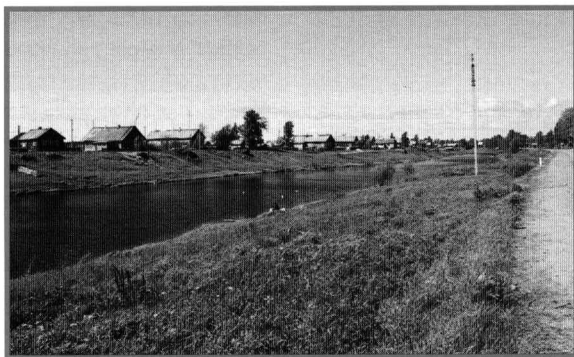
Seuraavan kerran pysähdyimme Laatokan kaakkoispuolella Sjasstrojn kylässä tienvarsi kioskille kahville, – paikalliset motoristit siinä

rälläs Uralilla edestakaisin ja esittelivät taitojaan meille; kuinka Ural kulkee, jutulle he eivät uskaltaneet, seurasimme tietenkin kiinnostuneina esitystä.

– Lähestyimme Pietaria, tie muuttui moottoritieksi. Ylitettyämme Nevan pitkät sillat ryhdyimme etsimään hotellia. Kartan mukaan paikassa olisi pitänyt sellainen olla, mutta sitä vaan ei ollut, tai me ei sitä löydetty. Ajoimme eteenpäin seuraavalle huoltamolle joka oli 24km ennen keskustaa, – Jari soitteli hotelleihin, joiden puh. numerot hän oli ottanut netistä ennen matkaa, kaikki olivat täynnä paitsi Hotelli Moskova keskustassa, jossa yö olisi maksanut 200 eur henkilöltä.

Tämä tuntui hiukan hintavalta edellisiin paikkoihin verrattuna. Päivä oli keskiviikko 28 toukokuuta ja silloin oli juuri nuo Pietarin 300v. juhlat menossa. Siinä alkoi jo tunnelma olla

aika kireätä, mitä tehdä jos kämppää ei ala löytyä ja ilta painoi jo pitkälti päälle kello näytti yli 19:sta. – Ostettiin kaupungin kartta, yritettiin myyjä likalta tiedustella lähintä hotellia, mutta siitä ei oikein tullut mitään kun kielitaidot eivät olleet riittäviä kenelläkään. Sitten tuli nuorehko huoltomies paikalle, joka puhui välttävää englantia. Kaveri selvitteli Jarin kanssa asiaa ja vajaan puolen tunnin kuluttua meillä oli hotellin sijainti selvillä: laita-kaupunki, 12 km keskustasta. Ei kun sinne! – Jatkoimme moottoritietä kohti kaupunkia, liikenne oli illalla ihmeen vilkasta, keskustaan päin olivat molemmat kaistat täysiä, nopeus 100-110 paikkeilla. – Kaupunkia lähestyessämme toinen kaista oli suljettu puomilla. Hie-

Aunus.

Talon omistaja Laatokan rannalla.

noissa uusissa univormuissa ja koppalakeissa olevat milisit pysäyttivät meidät punaisilla lampuillansa, olin siinä ekana ja ihmettelin mitä nyt, eihän me mielestämme mitään rikettä oltu tehty. Milisi kysyee vaan jotain kovasti, sitten syytti, kaupungissahan on 300 v. juhlat ja kaikki epäilyttävät kulkijat tarkastetaan. No, minä selittää meidän matkareittiä. Finland-Kostamuksa-Segeza-Petrozavodsk-Sankt-Peterburg, -sitten lisäsin vielä, Finland – turist, niet huligaani, miliisiä alkoi naurattaa, taputti olalle ja osoitti kädellään; olkaa hyvät ja ajakaa kaupunkiin!

– Hotelli löytyi aika helposti, tulimme harmaiden rakennusten eteen ja katselimme kaikki ympäristöä hetken aikaa aivan hiljaa, sitten Jari tokaisi; ei perkele! –tämähän on kaato-paikka, ei kai me tuohon lävään mennä asumaan!

Siinä sitten neuvoteltiin hetken aikaa tiukasti. Martti ja Jari päättivät kuitenkin käydä katsomassa, miltä sisällä näyttää. Minä jäin pyörävartioon, koska siinä viereisen kuppilan ulkopuolella maleksi epämääräisen näköistä porukkaa.

–Vajaan puolen tunnin kuluttua pojat tulivat takaisin ja Martti totes; nyt meillä on sitten kämppää! Olin vähän aikaa hämilläni, miten siinä nyt näin kävi; sitten tuli helpotuksen huokaus: ei tarvi lähteä enään mihinkään kulkemaan, kiitin oikein molempia kädestä; kii-

tos!

Pyörät saatiin parkkiin sen kamalan liejuisen pihan läpi aivan hotellin oven viereen, hotellin ulko-alueella oli vartiointi läpi vuorokauden, joka sisältyi huone hintaan. Hinta oli 10 eur. vuorokausi, huoneesta löytyi vessat suihku ja kylpyamme sekä sinne tuli lämmintä vettä.

Sisätilat olivat aivan asialliset, hotellin ulkonäkö petti aika pahasti.

– Käytyämme suihkussa, Jari oikein kylvyssä; mentiin syömään Turkkilaiseen naapuri kuppilaan. Nautittiin hyvät saslakit kolmen pivan kera, olotila tuntui kovasti hyvältä. –Martti ja Jari lähtivät vielä katsastamaan mitä keskustassa tapahtuu, minä katsoin parhaimmaksi painua pehkuihin ei ollut hirveetä fiilinkiä päällänsä.

Aamupalalla ollessamme pojat kertoilivat yön kokemuksista; Nevskin 4km. pitkä kuusikaistainen pääkatu oli aivan täysi, ainakin miljoona ihmistä; kaikki kuppilat oli täysiä, ihmismassa vaelsi vaan edestakaisin pitkin katua, liikenne oli jumissa taksit ja autot eivät päässeet kulkemaan. – ajattelin; olipa helvetin hyvä että jäin kämpille!

Aamupäivällä lähdimme katsomaan juhlatkatua uudelleen, menimme muutaman kilometrin bussilla metro-asemalle. Onnistuimme pienen tempuilun jälkeen pääsemään metro-tunneliin, syvälle maan alle. Sitten olikin ilman-suunnat sekaisin, minnepäin mentäis. Aseman nimistä ei saanut mitään selvää, sitten ajateltiin; tuonnepäin menee enemmän ihmisiä, noustaan siihen. Metrossa vastapäätä istui iloisena näköinen englantia puhuva nuori nainen, joka kyseli kuulumisia motoristeilta, opasti meidät oikealle asemalla pois, ja ylös metro-tunnelista noustuamme havaitsimme olevamme keskipaikkeilla pääkatu Nevskiä.

Päivä kului kun katselimme nähtävyyksiä. Otettiin muutama piva ja käytiin iltapäivällä syömässä paikallisessa kellariravintolassa, hinnat olivat noin neljä kertaa enemmän kuin edellisissä kaupungeissa. Hintoihin oli ilmeisesti lisätty 300 v. juhlaalisä. – Ruplat alkoivat

jo olla vähissä ja ajattelin ottaa käteistä auto-
maatista Visa-Elektron kortillani, mutta sehän
ei onnistunut, aina tuli ruutuun teksti: toimin-
ta keskeytetty. Kokeiltiin oikein porukalla yh-
teensä viisi automaattia ja aina sama tulos. Il-
lalla otimme Ukrainalaisen pimeän=luvaton
Lada taksin joka ajoi meidät kämpille. Vanha
kuski kehui koko ajan autoansa, kuinka hieno
se on ja näytti muille kuljettajille kaikki mah-
dolliset tunnetut käsimerkit, että he muka ajai-
sivat väärin, vaikka itse teki kaikki mahdolli-
set ajovirheet ja torvi soi melkein koko ajan,
mutta perille kuitenkin ehjänä päästiin, kyy-
din hinta oli 12,5 eur. Valokuvia taksiyrityksestä
ei saanut ottaa.

Yö nukuttuamme aamulla olikin sitten läh-
dön aika; yhteinen matka-osuutemme päättyi
tähän: Martti ja Jari jatkaisivat etelään, Baltian
kautta Saksaan ja minä pohjoiseen Priozers-
kiin, entinen Käkisalme laatokan länsirannalla.
Niin siinä sitten moikattiin ja tiemme erkani-
vat.

– Kaupungista ulos päästyäni oli tie heikko-
kuntoista vanhaa öljysoralla päällystettyä, jossa
voi ajaa 60-80 nopeutta. Mutta vajaan tunnin
ajon jälkeen tien kunto parani. – Täällä tuli jo
vastaan muutamia suomalaisia suuria puutava-
rarekkoja. Pysähdyin kahville ja tankkaamaan
eräälle uudehkolle huoltamolle ja sain ekan
kerran Bemarkin tankkiin oikeata 95E-bensaa.
– Ennen Käkisalmea pysähdyin tervehtimään
paikallisia perunanistuttajia: isä ja tytär teki-

Perhe perunan istutus työssä Käkisalmissa.

Pietarin jokiristeilyt.

Juhlahumua Nevskillä.

vät lapiolla kuoppia peltoon äiti laittoi peru-
nat kuoppaan ja seuraavan kuopan mullalla
peitetiin siemenperunat. Homma toimi hie-
nosti, istuttajat hiki päässä, iloisia ja hyvin tyy-
tyväisen oloisia.

Käkisalmeen päästyäni löysin pienen etsi-
kelyn jälkeen hotellin keskus-aukion reunalta.
Tarjosin maksuksi taaloja, koska viimeisillä
ruplilla ostin bensaa ja kahvia matkan varrel-
la. Taalat eivät kelvanneetkaan täällä maksuksi;
ei kun valuuttakauppaan vaihtaan ruplia. Pie-
nen jonotuksen jälkeen pääsin luukulle, hei-
tin 50 taalaa kuppiin ja pyysin ruplia. Virkailija
tutki suurennuslasilla, katsoi läpivalaisulla ja
raaputti kynsillään hienoa 50 dollarin seteliä
ja totesi, ei käy; väärennetty ja alkoi soittaa
puhelimella, luultavasti miliseille. Mulla alkoi
jo hiki valua naamalta ja ajattelin että mitä
hittoa nyt tapahtuu! No sitten mä äkkäsin,
onhan mulla vielä taskussa kaksi 20d ja yksi
10 dollarin setelit. Koputin ikkunaan, heitin

setelit kuppiin ja näytin; katso noita, -puhelu
loppui ja virkailija käänteli vähän aikaa ruttuisia
seteleitä ja alkoi kirjoittaa vaihtolappua. Sain
1720 ruplaa ja viidenkymppin setelini takaisin
ja painelin tyytyväisenä ovesta pihalle. – Mak-
soin huoneen, 600ruplaa ja tavarat pyörästä
huoneeseen, kaikki taasen hienosti!

– Oli kaunis iltapäivä, ajelin kylää ympäri ja
tutustuin paikallisiin nähtävyyksiin mm. van-
haan Käkisalmen linnaan ja museoon, jotka oli-
vatkin näkemisen arvoisia; kauniita paikkoja
vesistöineen ja hiekka rantoineen. – Kun poik-
kesin päätieltä sivuun, niin kaikki muuttui, asun-
not olivat huonokuntoisia, rähjäisiä ja hyvin
epäsiistejä. Aasukkaat näyttivät kyllä tyytyväi-
siltä ja iloisilta, – kaikki asiat näyttivät olevan
heidän mielestään hyvin. Illalla menin syömään
paikalliseen ruokapaikkaan, hienosti sisustettu
paikka baaritiskeineen. Kaksi likkaa hääri tiski-
kin takana ja minä yritin tilata ruokaa, kaikin
keinoin, nälkä kun oli. Likat vain katselivat toi-
siaan ja vuoron perään minua, ja nauraa kikatti-
vat, että mitähän tuo äijä on oikein vailla, sit-
ten tuli äitimuori ulkoa sisään. Asiat selvisi ja
kohta oli hyvä ateria ja piva nenäni alla.

– Myöhemmin illalla poikkesin suosittuun nä-
köiseen kuppilaan, katselin siinä paikallisten
menoa ja maistelin pivaa. Sitten asteli kaksi
likkaa sisälle, toinen heitti muovipussin baari-
tiskille jossa oli suolattuja kuivattuja lituskaisia
kaloja, ilmeisesti särkiä. Ne näyttivät olevan
suurta herkkua, baarin henkilökunta ja asiak-
kaat ryhtyivät niitä kilvan kuorimaan ja syödä
rouskuttivat niitä kuin näkkileipää! – tarjosi-
vat tottakai minullekin, maistoin puolikkaan
ja yäk ei! Nopeesti pivaa päälle.

– Sitten olikin perjantai-aamu ja lähtö koh-
den Imatraa ja koti Suomea. Aamupalan jäl-
keen matkatavarat pyörään joka oli hotellin
sisäpihalla ja suunta länteen. Ajelin rauhallista
nopeutta ja pysähdyin pari kertaa ottamaan
valokuvia. Melnikovossa pysähdyin tarkista-
maan ajoreittiäni ja päätin jatkaa samaa tietä
edelleen kohti Svetokorskia. Ajoin muutaman
kilometrin, – tie muuttui hyvin huonoksi sora-

tieksi, siinä oli kuitenkin etu-ajo oikeutetun
tien merkit. Jatkoisin sitkeästi eteenpäin 20-30
km. tuntinopeutta 1-2 vaihteella. Tunnin ajat-
tuani tulin vanhaan kyläpohaseen, jonka nimeä
ei kartassakaan näkynyt, – nyt en todellakaan
tiennyt missä olin. Ilmansuunnat oli sekaisin,
ei muuta kun takaisin sinne mistä lähdinkin,
tuntui takaisinpäin sitä hirveätä tietä samaan
risteykseen. Aikani ihmeteltyäni valitsin vas-
semmalle lähtevän tien; neljä kilometriä oli
hyvää päällystettyä tietä, mutta sitten sekin
autuus loppui. Tie muuttui vielä huonommak-
si, mitä olin äsken ajanut, nyt tuli jo tuskan hi-
ki pintaan. Mutta jatkoisin vielä pari kilometriä
ja sitten riitti. Kääntelin pyörän ympäri ja ajat-
telin: ei muuta kun Pietariin päin takaisin ja
Viipurin kautta Suomeen. – Hetken matkaa
ajettuani lähestyi edestä hitaasti keikutellen
ruskea farmari Chevrolet jossa huomasi ole-
van Suomen rekisteri laatat. Nostin tassun
pystyyn ja pysähdyimme molemmat, kuski
ruuvas ikkunan auki ja kysyin: terve, minne
mahtaa olla matka? Svetokorskiin, tuumas kus-
ki yks kantaan. Sanoin kaverille että käännä
vaan lullas takaisin, ei tuota tietä voi ajaa. Kuski
kysyi sitten multa: no mihinkäs itse olet me-
nossa, Svetokorskiin pitäis kans mennä mut-
ta ei tää nyt onnistu. Pitää ajaa Viipurin kaut-
ta Suomeen. – Kuski totesi siihen: tulee muu-
ten aika pitkä matka, – käännä vaan pyöräs
ympäri ja jatketaan eteenpäin, tätä huonoa
tietä on vain 6-7 km sitten tie paranee, aja
vaan edellä kun tää tie pölyyää niin perhanasti.

– Näin tapahtuikin, ajelimme hiljalleen
eteenpäin, ennen Sairalan tuloa pysähdyimme,
ja sovittiin: Chevroletin kuljettaja ajaisi
edellä, koska näytti tuntevan paikalliset tiestöt
ja samalla totesi että mun pyörän tankkilaukun
päällä oleva kartta on kovin epätarkka. – Mat-
ka jatkui. Andreassessa otimme bensaa tank-
keihimme, tässä sovimme että ajamme samaa
matkaa Svetogoskin keskusaukiolle torin lä-
heisyyteen. – Sinne saavuttuamme juttelimme
hetken aikaa ja kysyin kaverilta; tunnet ilmei-
sesti aika hyvin nämä paikalliset tiestöt? Jo-

hon sain vastauksen: joo, olen matkailuyrittäjä. Järjestän kesäaikana enduro elämys matkoja Imatralta Venäjälle ja talvella kelkkasafareita Laatokalle; eipä ihme että tiet ja paikat olivat tuttuja. – Kiitoksia vielä jälkikäteen!

Sitten ostoksille torille ja tuhoamaan viimeiset ruplat. – Joukko poikia kerääntyi ympärilleni katselemaan ja kyselemään pyörästäni. – Yksi suomea puhuva poika tarjoutui oppaaksi. Kierrettiin kaupat; poika esitteli tavarat ja paikat mitä turistit yleensä ostavat. Hän tahtoi ehdottomasti kantaa ostamani tavarat pyörälle, laittoi ja sovitti vielä laukkuihinkin: ja laita tuo ylimääräinen vodkapullo tuon makuupussin sisään ettei tule ongelmia! Tosi hyvää palvelua, ilmeisesti tuleva bisnesmies, jäljelle jääneet 40 ruplaa sai poika.

Ajoin Venäjän tullin ensimmäiseen pysäytyspaikkaan. Virkailijan piti välttämättä päästä pyörän päälle ja kuvauttaa kaverilla itseään. Pienen jonotuksen jälkeen tuli oikea tulli, jossa piti taas täyttää venäjän kieliset tulliselvitykset. Se oli jotain kauheeta. Pyörän rekisteriotteen tutkimiseen kului ainakin 20min. Sitten helpotti, kun alkoi tulla leimoja pape-reihin, sen jälkeen olikin helppoa: tullimiehet kyselivät taas pyörästäni ja mistä olen tulossa. Kerroin matkareittini, sitten toinen tullimies kysyi; onko kaikki ok? johon vastasin: kyllä! Virkailijat toivottivat hyvää matkaa ja ajoin rajan yli Imatralle, ja Nesteen baariin, jossa söin tukevan ruoka annoksen, olihan siinä mukava asioida kun kaikki ymmärsivät ja

puhuivat Suomen kieltä!

Loppumatka 330km kotiin Lahden ja Hämeenlinnan kautta Kylmäkoskelle meni reilussa kolmessa tunnissa, olin kotona perjantai-iltana klo 21.00

Hieno retki Venäjälle oli takanapäin ja aikaa tähän oli kulunut täysi viikko.

– Matkaa kierroksesta tuli yhteensä 2700 km josta Venäjän puolella 1700km.

– Parhaita puolia matkalla olivat: vanhat erikoiset kylät, niissä asuvat ihmiset ja heidän elintapansa, – erikoisen halvat hinnat: ruplia Venäjän puolella kului 250 euron verran. – Yöpymiset onnistuivat ilman varauksia. – Ihmiset motoristeja kohtaan olivat ystävällisiä ja kiinnostuneita: Aina oli väkeä ympärillä, kun pysähdyttiin, eikä mitään pahaa matkan aikana tehty. Päinvastoin paikalliset pyrkivät suojelemaan meitä. Erikoista myöskin oli ajoneuvokalusto, joka tien päällä liikkui.

Miinuksina voi sanoa: teiden kunto ja puuttuvat opasteet muualla kuin pääteillä. Nopeusrajoitus merkkejä ei taajamien ulkopuolella ollut. Ajovalopakkoa ei ole, iltamyöhään kaahattiin pimeillä ajoneuvoilla. Teiden varret roskaisia, käytetään kaatopaikkoina. – Tulliselvitykset olivat jäykkää hidasta ja byrokraattista.

Matka oli mielenkiintoinen, – tarkoitus on palata sinne vielä uudelleen!

Teksti: Veli Flink bemarkisti

Olipa kerran...

Olipa kerran päivä, jolloin tuli motoristimme aika siirtyä meidän ajasta tuonpuoleiseen. Alkuhämmennyksestä selvittyään motoristimme tajusi aikansa koitaneen ja hänen siirtyneen autuaimmille baanoille. Aurinko paistoi ja taivaalla oli siellä täällä poutapilviä. Lämmin kesätuuli puhalteli hennosti taivasvaatteen helmoissa. Motoristimme lähti kävelemään vihreitä nummia eteenpäin, hetkisen käveltyään hän huomasi ettei tullut hiki vaikka kävelikin aika vauhdikkaasti. Hetken matkaa käveltyään hän näki kukkuloiden välissä siintävän rakennuksen ja otti suunnan sinne päin. Saavuttuaan lähemmäksi tätä rakennusta tuli häntä vastaan valkoiseen viittaan pukeutunut vanha mies. Nähtyään miehen motoristimme ajatteli tämän olevan varmaankin Pyhä Pietari. No vanhamies toivotti motoristimme tervetulleeksi ja ohjasi tulijan sisälle suureen halliin. Hallissa oli kaksipyöräisiä pappamoposta aina mielikuvituksellisiin vauhtimenijöihin. Mies kehotti motoristia valitsemaan itselleen ihan minkä tahansa noista pyöristä oman valintansa mukaan. Motoristimme kierteli hallia hartaasti ja monien tuntien jälkeen teki valintansa ja meni kertomaan sen vanhalle miehelle. No ei tässä vielä kaikki, vanhus vei motoristimme seuraavaan halliin josta sitten valittiin ajo-varusteet ja muut tärkeät tuotteet joita tarvittaisiin kesän monissa ralleissa. Nyt oli pyörä ja varusteet pakattu sekä ajokamppeet päällä. Vanhamies pyysi motoristimme vielä kahville hieman keskustelemaan ja antamaan ohjeita. Menivät kahville ja istuivat pöytään, kahvinjuonnin lomassa vanhamies antoi motoristillemme bensakortin ja sanoi ” Tässä on yhtiömme platinakortti jossa ei ole ostorajaa ollenkaan. Sillä voit ostaa bensat maksaa hotellit ja muut maksut.” Motoristimme jo innostui ja kysyi ” No onko täällä nopeusrajoituksia?” Vanhamies vastasi siihen, ettei täällä semmoisia ole eikä poliisejakaan. Ja jos kaatuu, niin ei ikinä satu. Eikä kalusto mene ikinä rikki. Motoristimme innostui lisää ja kysyi ajokeleistä. Vanhamies vastaa, täällä on aina poutasää, ellei joku toivo sadekeliä itselleen. Ja jatkaa, täällä on aina kesä. Vuosi alkaa toukokuusta ja loppuu elokuun viimeiseen päivään. Siis ajokausi on pelkkää kesää neljä kuukautta, ja uusi alkaa heti perään toukokuusta toteaa motoristimme riemuissaan. No entäs reitit ja rallit kysyy motoristimme jo lähes hurmiossa? Vanhamies ojentaa motoristillemme kartan ja rallikalenterin ja sanoo ”Kartassa on reittejä noin puolitoista kertaa entisen kotiplaneettasi verran ja ralleja on joka päivälle useita.” Motoristimme on aivan hurmiossa ja kiittää vanhaa miestä ja toteaa olevansa motoristien taivaassa. Mies tekee jo lähtöään uusille uljaille seikkailuilleen kun mies tulee hänen luokseen ja sanoo ” Ai niin, on meillä täällä yksi sääntö, sen mitä ajat tänä kesänä siitä puolet saat ajaa ensi kesänä ja niin edelleen.” Motoristimme ilme hieman hyytyy, kun päässä lasku osoittaa, ettei ajoa tulisi enää muutaman kesän jälkeen paljon paskaakaan. Mitä helvet... toteaa motoristimme kun vanhanmiehen kasvot muuttuvat punaisiksi ja sarvet työntyvät

otsan läpi. Minähän olen joutunutkin taivaan sijasta motoristin helvettiin... kirottua.

Olkaamme siis onnellisia siitä mitä meillä jo on ja nauttikaa täysillä niistä vähäisistäkin ajopäivistä ja tapahtumista joihin me kiireiltämme kerkeämme.

Tarinan juonen olen joskus lukenut Venelehdestä nimellä Veneiljän Helvetti ja sitä vapaasti muutellen tähän kopioinut opiksi ja iloksi motoristiveljillemme ja siskoillemme. Kevättä kohden mennään,

Terveisin ATU Lammilta.

Motoristitapahtumat Norjassa vuonna 2004

Useat jäsenet ovat kyselleet ulkomaisia rallikalentereita. Motoristin toimitukseen tuli komea lista Norjassa järjestettävistä alan tapahtumista. Tarkemmat tiedot tapahtumasta saat varmasti joko listalla mainitulta www-sivuilta tai soittamalla suoraan järjestävän seuran ilmoittamaan puhelinnumeroon. Toivottavasti nämä osuvat hyvin lomareittisi varrelle. Kun käyt tutustumassa Norjan rallimeininkiin, niin kirjoita ihmeessä Motoristiin suositukset tai varoitukset. Alla vielä listan mukana tullut lyhyt sanasto.

Treff = Tapaaminen
Klubb = Kerho

HUHTIKUU

30/4-2/5: Lyngdals Treffet

Paikka: Lyngdal. Opasteet tieltä E39.
Järjestäjä: Lyngdal MC-Klubb puh. +47 971 10698.

TOUKOKUU

1: Kråkeracet

Paikka: Moss MCK Clubhouse, Moss. Opasteet tieltä E6 ja I20.
Järjestäjä: Moss MC-Klubb puh. +47 92892816.

7-9: Telehiven

Paikka: Emblemsanden. 17 km Ålesundista itään. Tie60.
Järjestäjä: Aalesund Motorsykelklubb
puh. +47 41213976.

7-9: 5. Rockertreffet

Paikka: Bødenes Hus, Jevnaker.
Järjestäjä: Rockerne MC puh. +47 90033288.

7-9: Saga Treff

Paikka: Tananger. Opasteet tieltä E39.
Järjestäjä: Stavanger MC puh. +47 92600589.

14-16: Fødding Treffet

Paikka: Bollia, 7 km Eidestä.
Järjestäjä: Fødding MC puh. +47 90552331.

14-16: Ludvig's Treffet

Paikka: Hoveleiren, Arendal. Opasteet tieltä E18.
Järjestäjä: Ludvig's MC puh. +47 90905017/
+47 90905150.

14-16: Orkdaltreffet.

Location: Orkla Camping, Orkanger.
Organizer: Orkdal MC-Klubb
puh. +47 90822877.

21-23: Hardangertreffet

Paikka: Vikøy, Hardanger.
Järjestäjä: Hardanger MC Klubb
puh. +47 91799968.

21-23: Larvikstreffet.

Paikka: Roppestad. Opasteet tieltä E18.
Järjestäjä: Larvik MC Klubb
puh. +47 90856791.

21-23: Tronås Treffet

Paikka: 3 km Moista. Tie 39.
Järjestäjä: Moi MC Klubb puh. +47 91310634.

21-23: Vossa Treffet

Paikka: Dalsmoen, Voss. Tie 13.
Järjestäjä: Voss MC Klubb puh. +47 90118161.

27-3: Norgestreffet 2004 - Int. Norwegian Meeting

Paikka: Hamresanden Camping, Kristiansand.
Järjestäjä: Søgne MC puh. +47 90721176.
www.sognemc.no

28-30: Vesterålentreffet

Paikka: Hognfjord. Opasteet Sortlandsbruasta.
Järjestäjä: Vesterålen MC-Klubb
puh. +47 41677774.

28-30: Jumbo Run

Paikka: Skien.
Järjestäjä: GrenlandMC-klubb
puh. +47 90777124/92427019.

KESÄKUU

4-6: BluesCamp

Paikka: Fredrikstad.
Järjestäjä: Fredrikstad MC puh. +47 91531979.

4-6: Helgelandstreffet

Paikka: Ørnes.
Järjestäjä: Ørnes Motorsykel Klubb
puh. +47 97587164.

4-6: Italian Meeting

Paikka: Honkaniemi Finnskogen. Opasteet tieltä 206.
Järjestäjä: Norsk Moto Guzzi Klubb
puh. +47 92685117.

4-6: Romsdalstreffet

Paikka: Trollveggen Camping.
9 km Åndalsnesista Dombåsın suuntaan.
Järjestäjä: Moonshine MC Romsdal
puh. +47 98685426.

4-6: S.U.B. Treffet

Paikka: Olden. Opasteet Strynistä. Tie 60 Byrkelo - Stryn
Järjestäjä: Olden MC-klubb puh. +47 90167119.

4-6: Steinkjer Treffet

Paikka: Steinkjer.
Järjestäjä: Steinkjer MC-Klubb
puh. +47 97555628.

4-6: Stord Treffet

Paikka: Lundastølen, Stord. E-39.
Järjestäjä: Stord MC Club puh. +47 99706160.

11-13: 26. Int. Nord-Norge Treffet

Paikka: Harstad.
Järjestäjä: Harstad MC puh. +47 90923456.

11-13: Farmertreffet

Paikka: Farmerhuset, Øyer.
Järjestäjä: Farmers MC puh. +47 91115031.

11-13: Kvinnheradstreffet

Paikka: Valen, Kvinnherad.
Järjestäjä: Kvinnherad Motorsykel Klubb puh.
+47 90160703.

11-13: Moldvarptreffet

Paikka: Molde Motorstadion, Årødalen.
Järjestäjä: Molde MC-klubb puh. +47 90868687.

11-13: 8. Pocket Eagles MC Treff

Paikka: Røssholmstranda, Tyrifjorden, Opasteet tieltä 35
Järjestäjä: Pocket Eagles MC Klubb
puh. +47 91593339.

11-13: Stoksundtreffet

Paikka: Stoksund, Åfjord. Lauta Flakk-Rørvik
Järjestäjä: Barracuda MC Stoksund
puh. +47 41265982.

18-20: 19. Fulltreffet

Paikka: Lutsi, Sandnes. Opasteet tieltä E-39.
Järjestäjä: Sandnes Mcc Norway
puh. +47 92066631.

18-20: Budeie Treffet

Paikka: Halsnes, Aurskog-Høland.
Järjestäjä: MC-Budeiene puh. +47 91837564.

18-20: Elvetreffet

Paikka: Tana, Finmark.
Järjestäjä: Cowboy Riders MC Tana
puh. +47 41678738.

18-20: Fredrikstad Treffet

Paikka: The clubhouse, Habornv. 4, Fredrikstad.
Järjestäjä: Fredrikstad MC Club
puh. +47 91531979

18-20: Jotunheimen MC-Treff

Paikka: Storøya Camping, Sjøk.
Järjestäjä: Jotunheimen MC Klubb
puh. +47 91828004.

18-20: 35. Saltfjellrally

Paikka: Geitvågen Camping, Bodø.
Järjestäjä: Bodø Motorsykkell Club
puh. +47 99023712.

18-20: Seljordtreffet

Paikka: Seljordsvannet.
Järjestäjä: Grenland MC-Klubb
puh. +47 91752683.

24-27: Pilegrimstreffet

Paikka: Ål Folkepark, Hallingdal.
Järjestäjä: Holy Riders MC puh. +47 99700884/
92467257. www.pilegrimstreffet.no

25-27: Fabunatreffet

Paikka: Mosjøen.
Järjestäjä: Mosjøen MC-Klubb
puh. +47 90648095.

25-27: Rebel Convention

Paikka: Sveio. Opasteet tieltä 47 ja E-39.
Järjestäjä: Rebels MC – Hordaland
puh. +47 90666233.

25-27: Valdrestreffet

Paikka: Aurdal. E-16. Opasteet tieltä E-16 ja 51.
Järjestäjä: Bitihorn MC-Klubb
puh. +47 90891549.

26-27: Viking Rally Summerparty

Paikka: Clubhouse of Verdal MC, Verdal.
Järjestäjä: Verdal MC puh. +47 48258329.

HEINÄKUU**2-4: 19. Storfjordtreffet**

Paikka: Storfjord.
Järjestäjä: Storfjord MCK puh. +47 90794481.

2-4: Sognetreffet

Paikka: Naddvik.
Opasteet tieltä 55 ja 53.
Järjestäjä: Ramsøyini MC Årdal
puh. +47 91727183

2-4: Trash treff

Paikka: Trevatn. Opasteet tieltä 4, Raufoss, ja tieltä
34, Brandbu.
Järjestäjä: Trash MC Gjøvik puh. +47 90154331.

7-13: Ferietreffet Norsk Sidevognklubb

Paikka: Teksten Familycamp, Gvarv.
Järjestäjä: Norsk Sidevogn Klubb
puh. +47 90777124.

9-11: Haubokktreff

Paikka: Rødvika.
Järjestäjä: Haubokk MC puh. +47 91648985.

9-11: Nordkapptreffet

Paikka: Honningsvåg.
Järjestäjä: Norkapp MC-Klubb
puh. +47 90051479.

9-11: Outbreakers Treff

Paikka: Brandbu.
Järjestäjä: Outbreakers MC puh. +47 91659183.

9-11: Ringvassøy-Treffet

Paikka: Grunnfjord, Ringvassøy.
Järjestäjä: Ringvassøy Touring Klubb
puh. +47 92608828.

9-11: Røros Treffet

Paikka: Galåen.
Järjestäjä: Røros MC-Klubb puh. +47 72413034.

9-11: Sjyroctreff/festival

Paikka: Værøy. www.sjyroctreff.com
Järjestäjä: Sjyroctreff Festival puh. +47 92695557.

9-11: Torghatt Treffet

Paikka: Kjerringholmen, Brønnøysund.
Järjestäjä: Brønnøy MC-Klubb
puh. +47 95809130.

16-18: Farsund Treffet

Paikka: Trotting-track, Nesheim.
Järjestäjä: Cowboys MC puh. +47 91342410.

16-18: Polartreffet

Paikka: Alta (Kvenvik).
Järjestäjä: Alta MC-Klubb puh. +47 91186990.

16-18: Ymse Treffet

Paikka: Rennebu.
Järjestäjä: Ymse MC puh. +47 90864865.

16-18: Lofoten Treffet

Paikka: "Løkta"/Gravdal, Vestvågøy.
Järjestäjä: Vestvågøy MC Klubb
puh. +47 95247552.

23-25: Chenewer Treffet

Paikka: Skjåk.
Järjestäjä: Chenewer MC puh. +47 95878803.

23-25: Pitbullrally

Paikka: Polleidet, Lyngen. Opasteet tieltä E8.
Järjestäjä: Donken MC puh. +47 90691051.

29/7-1/8: International GoldWing Treff

Paikka: Bryne.
Järjestäjä: GoldWing Club Norway
puh. +47 91665535.

29/7-1/8: V-max Arctimeet

Paikka: E-6, Bjerkvik.
Järjestäjä: Norsk V-Max klubb ja Bjerkvik MC
Klubb puh. +47 90088031.

30/7-1/8: Hortens Treffet

Paikka: Nykirke.
Järjestäjä: Horten MC Klubb puh. +47 92426257.

30/7-1/8: Ishavstreffet

Paikka: Vadsø.
Järjestäjä: Varanger MC puh. +47 90061262.

30/7-1/8: Land Riders Treff

Paikka: Veltvollen, Hov, Land.
Järjestäjä: Land Riders MC Klubb
puh. +47 90162154.

ELOKU**6-8: 2004 Norwegian Camel Rally**

Lähtöpaikka: Oslo. 15 or 24 hours long distance
rally.

Järjestäjä: Camel Riders MCC
puh. +47 91350095. www.camelriders.no/nrc

6-8: BMW-Treff

Paikka: Hardangertun Camping, Kinsarvik.
Järjestäjä: BMW-Klubben Norge
puh. +47 91171222.

6-8: Classic Japanese Treff

Paikka: Lysebotn. www.klassiskjapansk.org
Järjestäjä: Klassisk Japansk Motorsykkell Klubb
Norge puh. +47 93064640.

6-8: Oljetreffet

Paikka: Sundsvatn, Fyresdal. Opasteet tieltä 355.
Järjestäjä: Oljeberget Touringklubb
puh. +47 95930990.

6-8: Sandefjordstreffet

Paikka: Jåberggrenda, Sandefjord. Opasteet tieltä
E-18.
Järjestäjä: Sandefjord MC-Klubb
puh. +47 93416565.

6-8: Storpurletreffet

Paikka: Sindre.
Järjestäjä: Storpurlelaja MC puh. +47 95705870.

13-15: Aust-Agder Treffet

Paikka: Bjørkos, Grimstad. Opasteet tieltä E-18.
Järjestäjä: Holy Riders Aust-Agder
puh. +47 48037277/90665673.

13-15: Blikshavn Treffet

Paikka: Blikshavn, Karmøy.
Järjestäjä: Touring MC Karmøy
puh. +47 95195199.

13-15: Drue Treffet

Paikka: Vevelstad.
Järjestäjä: Drue MC Vevelstad
puh. +47 91619549/91854525.

**13-15: Eastern meeting
Venture Club Norge**

Paikka: Sommersel ferienesenter Tranøy,
Hammarøy.
Järjestäjä: Venture Club Norge
puh. +47 90834070.

13-15: Høvleri-treffet

Paikka: Gransherrad.
Järjestäjä: Høvleriets MC puh. +47 90525771.

13-15: Nord-Salten Treffet

Paikka: Notvatn Camping, Innhavet.
 Järjestäjä: Nord-Salten MC-Klubb
 puh. +47 90589035.

13-15: Pekai'lltrefset

Paikka: Averøy.
 Järjestäjä: Averøy MC-Klubb
 puh. +47 95935603.

13-15: Tønsberg Treffet

Paikka: Vium Gård, Tønsberg, Opasteet tieltä E 18.
 Järjestäjä: Tønsberg MC Klubb
 puh. +47 98282251/92461240.

14-15: Race & Rock**Weekend Gardermoen**

Paikka: Gardermoen Raceway, Ringbanen, Gardermoen. Europe's fastest dragstrip. Nordic final in Super Twin Top Fuel and Top Gas.
 Järjestäjä: Hawgs MC Toten & NDRG
 puh. +47 90982610.

20-22: Inderøy Treffet

Paikka: Sandvollan, Inderøy. Opasteet tieltä E-6.
 Järjestäjä: Inderøy MC puh. +47 90195736.

20-22: Italian Eastern Meeting

Paikka: Rogaland.
 Järjestäjä: Norsk Moto Guzzi Klubb
 puh. +47 66980145.

20-22: Øyatrefset

Paikka: Harøy.
 Järjestäjä: Harøy MC-Klubb
 puh. +47 90772751.

27-29: Gull Treff

Paikka: Botnen Camping, Gulen. Opasteet teiltä E39 ja 57.
 Järjestäjä: Gulen MC puh. +47 90571154.

27-29: Saltdalstreffet

Paikka: Rognan, 70 km pohjoiseen Napapiiriltä.
 Järjestäjä: Saltdal MC-Klubb
 puh. +47 91168101.

27-29: Sykkylvs-Treffet

Paikka: Sykkylven. 25 km Ålesundista. Loutta Magerholm/Ørsnes.

Järjestäjä: Sykkylven MC Klubb
 puh. +47 99748336.

27-29: 40. Troll-Rally

Paikka: Fyresdal, Telemark.
 Järjestäjä: MC-Entusiasters Klubb
 puh. +47 95025357.

SYYSKUU**3-5: Baillsundtreffet**

Paikka: Byskogen Camping, Kristiansund.
 Järjestäjä: Kristiansund MCE-Klubb
 puh. +47 99605129.

3-5: Busktreffet

Paikka: Nordkisa.
 Järjestäjä: Bushman MC Romerike
 puh. +47 90114795.

3-5: Shiny Brass Treff

Paikka: Isefjærleieren, Aust-Agder.
 Järjestäjä: Shiny Brass MC
 puh. +47 98293987.

3-5: Trondheimstreffet

Paikka: Tiller, Trondheim. Opasteet tieltä E-6.
 Järjestäjä: NAF MC Trondheim
 puh. +47 41258050.

10-12: Hemotreffet

Paikka: Åmli.
 Järjestäjä: Hemoriders MC
 puh. +47 91871771.

10-12: Høsttreffet

Paikka: Malmefjorden.
 Järjestäjä: Atlantic Riders MC-Klubb
 puh. +47 95887961.

17-19: Sidecarmeeting

Paikka: Hemsedal.
 Järjestäjä: Norsk Sidevogn Klubb
 puh. +47 52853013.

24-26: Touring Treffet

Paikka: Roppestad, Larvik. Opasteet tieltä 40.
 Järjestäjä: Larvik Touring Klubb
 puh. +47 91308483.

69 SHOP HINNASTO

POOLOPAITA	23,55 €
COLLEGE	20,00 €
T-PAITA	12,00 €
BUFFIT	12,60 €
RUKAKUKSA	15,95 €
SNAPSIKUKSA	8,40 €
LIPPIS	10,10 €
MOTORISTIKANSIO	5,05 €
KANGASMERKKI	3,35 €
LINSSITARRA	1,70 €
ISO TARRA	0,85 €
PIENI TARRA	0,50 €
POSTIKORTTI	0,50 €
PYÖRÄMERKKI	18,50 €
PERUSLAATAT	8,40 €
KONTIOSTARA -MERKKI	13,00 €
VUOSILAATAT	2,50 €
AVAINNAUHA	5,90 €
RINTANEULA	5,90 €
SOLMIONEULA	9,25 €
EUROLASKIN	6,70 €
SUOMEN KARTTA	10,10 €
MOOTTORIPYÖRÄT CLASSIC	28,60 €
ROADRACE	21,85 €
SUPERBIKE	21,85 €
CUSTOM	16,00 €
MOTOCROSS	16,00 €
YLEISVOITELUSPRAY	5,90 €
SILIKONSPRAY	5,90 €

Soita ja tilaa!

69 SHOP, Asko Vesinen

Kivalterintie 22 A 12, 00640 HELSINKI
 p. työ 09 752 712, matkap. 041-469 8269

email: shop@mp69.fi